

Kopitarjev glas

številka 9 - OKTOBER 2009

OBČINA VODICE

Mednarodni dan starejših

Generalna skupščina Združenih narodov je 1. oktober razglasila za mednarodni dan starejših. Po svetu omenjeni dan obeležujejo od leta 1990. Letošnjemu dnevu, osemnajstemu po vrsti, pa se je z bogatim kulturnim programom pridružila tudi občina Vodice. Veliki prireditveni prostor pred občinsko stavbo je "pokal po šivih" - toliko se je namreč zbralo druženja željnih starejših občanov. Tu so bile še skupine nastopajočih predšolskih in šolskih otrok, pa številno osebje iz osnovne šole in vrtca Škratka Svita, narodne noše in kočijaži, plesalci folklorne skupine iz Kanjiže, godbeniki, pevci in seveda mnogi vabljeni eminentni gostje. Najvidnejši med njimi, predsednik stranke DeSUS in hkrati minister za okolje in prostor, gospod Karel Erjavec, se je z veseljem odzval vabilu in s svojo prisotnostjo praznovanju dodal še pomembnejšo noto. Pred pričetkom prireditve so občinski možje gospoda ministra popeljali po občini na ogled delovišč, ki so delno financirana iz državnega proračuna in evropskih sredstev. Tako si je ogledal pravkar končano obnovo ceste v Pustnicah, se popeljal po cesti na Jegriše, ki je še v gradnji, in se nazadnje ustavil v objektu čistilne naprave. Bil je vidno zadovoljen z videnim in pohvalil je prizadevanje občine za zdravo okolje in kakovostnejše življenje prebivalcev. Ko se je delegacija vrnila na prireditveni prostor, jih je z veselimi melodijami pozdravila Godba Vodice. Sledilo je čisto

pravo nedeljsko kosilo, za katerega so se izjemno potrudili zaposleni v osnovni šoli in v vrtcu Škratka Svita. Po kosilu je zbrane nagovoril župan Brane Podboršek in izpostavil raziskavo, da 23 % Slovencev meni, da so starejši breme družbe. Zagotovil je, da v občini Vodice starejši nikoli ne bodo v breme, pač pa v zadovoljstvo vseh generacij.

Borec za pravice upokojencev in predsednik stranke DeSUS, Karel Erjavec, je bil slavnostni govornik na prireditvi. Zahvalil se je starejšim za minulo delo, na podlagi katerega danes vsi bolje živimo. Delali so v drugačnih časih, ko mnogokrat niso vedeli, kaj bodo dali v lonec in kako bodo živeli. Delali so udarniško, prostovoljno, odvajali samoprispevke - vse s ciljem

izboljšati kakovost življenja sebi in bodočim rodovom. Naša naloga sedaj pa je, da jim zagotovimo dostojne pokojnine. Kot predsednik stranke se je boril proti zamrznitvi pokojnin in dosegel, da se bodo usklajevale s polovično rastjo plač. Meni, da je v trenutni situaciji globalne gospodarske krize to optimalna rešitev. Kljub vsemu moramo biti optimistični, saj kriza ne bo trajala večno, gospodarstvo se bo oživilo in spodbudilo rast plač ter posledično tudi pokojnin. Zaključil je z mislijo, da se bo DeSUS še naprej zavzemal za upokojujence, saj pokojnina ni privilegij, temveč pravica, kot rezultat minulega dela.

Tistemu, kar je sledilo, mirno lahko rečemo vzorčni primer medgeneracijskega sodelovanja. Oder so si podajali najmlajši plesalci vrtca, šolarji, aktivna sekcija upokojujencev z nenavadnimi instrumenti, pevci MePZ Biser, mladi pevci in instrumentalist. Prikazovali so stare, že mnogokrat pozabljene šege in navade ob določenih priložnostih, ter peli pesmi, ki jih želijo iztrgati pozabi.

Posebno pozornost je pritegnil nastop folklorne skupine madžarske narodnostne skupnosti iz Kanjiže v Vojvodini. Prikazali so del zahtevne, sicer mnogo daljše gledališke predstave, iz katere je bilo moč razbrati madžarsko narodno kulturo. Uigrani plesalci - večina jih skupaj pleše že polnih deset let - so se v slikovitih nošah mehko zibali v bokih in trdo udarjali s petami ob tla, ob koncu pa poželi zaslužen bučen aplavz.

Kulturni program se je zaključil s prihodom ansambla Vrisk, ki je v nadaljevanju popoldneva skrbel za veselo razpoloženje udeležencev. Učiteljice in vzgojiteljice so prisotne še enkrat postregle s hrano. Posebno pohvalo si zaslužijo učenke in učenci naše šole, ki so ves čas prireditve sproti pospravljali mize in odnašali prazne krožnike, kozarce in platenke.

Celotna prireditev je bila lep primer, kako generacije z roko v roki lahko živijo, delajo in ustvarjajo nemogoče. Kot pravi Prešeren: "Dolgost življenja našega je kratka," in še danes mladi bomo že čez nekaj kratkih let postali ostareli, bolni, nemočni in potrebni pomoči. Zato pomoč danes dajajmo, da je bomo čez leta deležni tudi sami!

Po ogledu delovišč smo ministra Erjavca vprašali za mnenje o videnem, spregovoril pa je tudi o novi pokojninski reformi

Ogledali ste si nekatera delovišča v naši občini: nekatera so že končana, druge se še dela. Kakšno je vaše mnenje o izvedbi investicij, ki smo jih v občini izvedli s pomočjo državnih sredstev?

Že dve leti me ni bilo tukaj v občini Vodice in moram reči, da je videti velik napredek. Zlasti sem vesel, da gre tudi za projekte, ki so vezani na varovanje okolja: kanalizacija, vodovod, center za zbiranje odpadkov. Imam občutek, da daje župan velik poudarek stvarem na področju trajnostnega razvoja in varovanja okolja. Vesel pa sem, da tudi Ministrstvo za okolje in prostor pomaga s svojimi sredstvi, in upam, da bomo tudi v prihodnje skupaj speljali še kakšne projekte.

Ali se tudi v bodoče še lahko nadejamo kakšne pomoči Ministrstva?

Na vsak način; Slovenija kot članica Evropske unije ima možnost črpanja evropskih sredstev. Seveda pa je treba imeti pripravljene projekte, treba je kandidirati za ta sredstva in mislim, da je to dobra priložnost, zlasti sedaj, v teh težkih kriznih časih, ko vemo, da ni zadosti proračunskega denarja. Zato je toliko bolj pomembno, da imamo projekte, ki lahko kandidirajo tudi za evropska sredstva. Jaz sem prepričan, da bi se tudi tukaj, v občini Vodice, našel kakšen projekt, ki bi bil sofinanciran s pomočjo Ministrstva za okolje in prostor.

V mislih sem imela izgradnjo čistilne naprave.

No, tudi za čistilne naprave Evropska unija namenja posebna sredstva. Slovenija je v preteklih letih naredila velike korake in prepričan sem, da se bodo tudi za občino Vodice našla sredstva, da bi tako čistilno napravo napravili.

V vašem Ministrstvu dela tudi naš občan, Franci Stanonik, ki opravlja delo generalnega sekretarja Ministrstva za okolje in prostor. Kakšno je vajino sodelovanje in kako je on pripomogel k odločitvi

Ministrstva, da se občini Vodice dodelijo nepovratna sredstva?

S Francijem Stanonikom sva že dolgo časa sodelavca. Skupaj sva začela, še ko sem bil državni sekretar na Ministrstvu za pravosodje, potem je šel z menoj na Ministrstvo za obrambo, kjer je vodil moj kabinet, sedaj pa opravlja zelo odgovorno funkcijo generalnega sekretarja na Ministrstvu za okolje in prostor. V bistvu je on pravi naslov, kadar gre za finance, ker mora on skrbeti za proračun našega Ministrstva. V takih investicijah je njegova vloga zelo pomembna. Spomnim se, ko smo delali rebalans proračuna, me je opozoril, da je Ministrstvo za okolje in prostor občini Vodice še nekaj dolžno iz preteklosti, in tako smo v tem rebalansu tudi ta denar zagotovili. Tako da lahko v letošnjem letu tečejo investicije, ki sem si jih tudi danes ogledal.

Danes ste v naši občini tudi zaradi praznovanja mednarodnega tedna starejših, in ker ste predsednik stranke DeSUS, me zanima, kako ocenjujete trenutno stanje pokojnin v Sloveniji?

Moram reči, da upokojenci v Sloveniji zelo težko živijo. Preko dvesto tisoč upokojencev prejema manj kot 500 EUR pokojnine za polno delovno dobo. Veste, da se je v preteklosti zelo trdo delalo, zlasti takrat, ko smo še gradili našo domovino, je bilo veliko udarniškega, prostovoljnega, brezplačnega, nadurnega dela. Dejansko gre za generacije, ki so mnogo prispevale k temu, da je danes Slovenija sorazmerno uspešna država. Ne glede na globalno krizo smo članica Evropske unije in imamo evro.

Vse to kaže na to, da smo bili uspešni, in prepričan sem, da bomo tudi to globalno krizo premagali. Res pa je, da se prebivalstvo ne samo v Sloveniji, ampak tudi v Evropi stara in da je treba pač izvajati ukrepe, ki bi omogočili, da bi pokojninski sistem bil vzdržan za bodoče generacije upokojencev. Zato je v planu modernizacija pokojninskega sistema, katere glavni cilj je zagotoviti vzdržnost pokojninskega sistema, da bi tudi bodoče generacije imele takšne pokojnine, ki bi zagotavljale socialno varnost. Kar se tiče trenutnega stanja, sem povedal, da to stanje ni najboljše; vlada je predlagala zamrznitev pokojnin. Kot predsednik stranke DeSUS sem bil proti temu, grozila je huda politična kriza. Vendar smo našli neko kompromisno rešitev, ki je takšna, da bo omogočala usklajevanje pokojnin in ne zamrznitev. Res pa je, da se bodo usklajevale samo polovično z rastjo plač. Treba je vedeti, da je finančna situacija res zelo težka, in bi bilo zelo neodgovorno, če bi se delali, kot da se ni nič zgodilo, da ni krize. Seveda mora vsakdo tudi nekaj prispevati. Ta dogovor polovičnega usklajevanja je po mojem mnenju dober, ker če primerjamo ostale transferje, ugotovimo, da bodo zamrznjeni (varstveni dodatek, socialne pomoči, nadomestilo za brezposelnost). Na primer delavke v Muri, ki jim grozi stečaj, bodo ostale brez plač. Imele bodo samo nadomestilo za brezposelnost, ki se ne bo usklajevalo s polovično rastjo plač, kot bo to za upokojence. Pomembno je najti neko srednjo pot tudi zaradi tega, da ne bi povzročali medgeneracijskih konfliktov in

nadaljevanje na strani 27

Jesensko tihožitje

Bližajo se prazniki, povezani in združeni z jesenskimi počitnicami. Letos je žal nanese tako, da sta oba praznika, dan reformacije in dan spomina na mrtve, ravno na dela prosta dneva. Jesenske oziroma krompirjeve počitnice, kot jih marsikdo med nami rad imenuje, bodo odlična priložnost za starše, da si vzamejo nekaj dni dopusta in jih preživijo v naravi skupaj s svojimi otroki. Začelo se bo preseljevanje narodov z enega konca države na drugega, obiskovali bomo grobove svojcev in obujali spomine. Ceste bodo spet zasičene s prometom, zato bo treba pozornost še posebej posvetiti prometni varnosti. Že ves mesec lahko iz radijskih sprejemnikov poslušamo opozorila o preventivni akciji Bodi preVIDEN v prometu. V njej opozarjajo pešce, naj nosijo svetla oblačila, ki imajo odsevne nalepke, da jih bodo drugi udeleženci bolje in hitreje opazili. K temu pripomorejo tudi kresničke ali pa odsevni trakovi, ki jih namestimo okoli rok oziroma nog. V jesenskih in zimskih dneh je svetli del dneva veliko krajši od temnega dela, zato ni čudno, da so prav v tem času pešci ena izmed najbolj ogroženih skupin v prometu. Da pa previdnosti ni nikoli preveč, vemo vsi, ki se dnevno srečujemo s prepolnimi cestami, natrpanimi z avtomobili. Zato tudi ob prihajajočem Martinu, ki goduje 11. novembra, pazljivo pogledimo v kozarčke in nazdravimo novemu vinu predvsem s pametjo.

Vrnimo se še nekoliko nazaj v pozni septembrski čas, ko se je tudi pri nas, v naši občini praznovalo. Zabeležili smo še nekaj dogodkov ob občinskem prazniku. Konec septembra so občinske ceste napolnili kolesarji, ki so seveda ob zagotovljeni varnosti kolesarili po obronkih naše občine. Poročamo tudi o tradicionalnem vseslovenskem srečanju starodobnikov, veselo in prešerno vzdušje je bilo tudi ob mednarodnem dnevu starejših. V šotoru pred občinsko stavbo se je plesalo, zvrstili so se nastopi folklornih skupin in s tem starejšim občanom popestrili nedeljsko popoldne. Kakšni so njihovi vtisi in kaj menijo gostje, pa si preberite na barvnih straneh glasila. Prav gotovo pa domačinom ni treba predstavljati pokončnega moža, ki vas pozdravlja z naslovnice. Preberite intervju in bolj natančno spoznajte letošnjega dobitnika naziva častni občan.

Pred vrati so prazniki, ki nas bodo morda popeljali v razmišljanja o preteklosti in sedanjosti, o smislu bivanja in sobivanja. Morebiti nam bo uspelo poglobiti se vase in poiskati tista močna področja, zaradi katerih nas imajo drugi radi in mi njih. Pa veliko sreče pri iskanju biserov, ki ji vsakdo izmed nas nosi v skritih koticih svoje duše.

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije pod zaporedno številko 462. / Izdajatelj: Občina Vodice, Kopitarjev trg 1, Vodice / Glasilo prejema vsa gospo dinjstva v občini brezplačno. Izhaja mesečno v 1450 izvodih. / Odgovorna urednica: Alenka Jereb / Oblikovanje: Matjaž Ferenc / Ilustracije: Andrej Potrč / Slika na naslovnici: Marjana Mohorič / Tisk: Kubelj, d.o.o. / Datum natisa: oktober 2009 / Naslov uredništva: Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice / Elektronski naslov uredništva: kopitar.vodice@siol.net, Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas na medmrežju: www.vodice.si

Sporočilo bralcem

Odgovorna urednica si pridružuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov v skladu s prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Pisma bralcev naj ne bodo daljša od ene tipkane strani oziroma naj vsebujejo največ 2000 računalniških znakov. Disket in neobjavljenih pisem ne vračamo.

Vsi prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Vse prispevke sprejemamo do osmega v mesecu.

Poročilo o 7. vseslovenskem srečanju starodobnikov Vodice 2009

Jernej

V okviru praznovanj naše občine se v Vodicah in okoliških vaseh vsako leto od konca avgusta do oktobra razvrsti res veliko raznoraznih prireditev, družabnih srečanj in športnih tekmovanj. Tudi letos je bilo tako; prireditve so bile dobro obiskane. Vsa društva in klubi naše občine so se potrudili, da so občankam in občanom ter ostalim obiskovalcem iz bližnje in daljne okolice predstavili svoje delo in uspehe ter s tem vsaj delno prikazali pester utrip našega prelepega kraja.

Člani Motocluba MAK smo zadnjo soboto v avgustu uspešno "spravili pod streho" (v dobesednem in prenesenem pomenu) že 7. vseslovensko srečanje lastnikov starodobnih vozil. Vse dni pred srečanjem je bilo namreč vreme kar preveč lepo, tudi v nedeljo, ko smo pospravljali prireditveni prostor ob gasilskem domu v Polju, nas je grelo toplo sonce, v soboto, na sam dan prireditve, pa nam je dež pošteno nagajal.

Zjutraj, ko so se udeleženci zbirali, zajtrkovali in opravili formalnosti glede prijave za srečanje, so si obiskovalci ogledovali lepo "pošlihtana" starodobna vozila. Našteli smo 218 udeležencev, prišli so iz 29 klubov iz cele Slovenije, 85 jih je vozilo starodobne avtomobile, osem motorje, narejene pred drugo svetovno vojno, štirje so vozili prikoličarje, ostali pa motorje, starejše od 25 let. Ob desetih dopoldne po pozdravnih govorih gospoda župana Braneta Podborška in našega predsednika, gospoda Matjaža Kuhte, se je lepo urejena povorka vozil odpravila na panoramsko vožnjo. Takrat je pričelo neusmiljeno deževati. Dež nas je pral vseh 80 km vožnje po vaseh naše in sosednjih občin. Tudi med postanki za okrepčilo pri Kanuju v Dragočajni in Šenčurju nas je pošteno namakalo. Organizatorji smo se bali, da nam bodo motoristi, premočeni do kože, pobegnili domov, vendar so dobre volje vztrajali do konca. Tudi po prihodu v Polje nam "tisti zgoraj" niso prizanesli; še naprej je lilo kot iz škafe, zato smo prireditve res spravili pod streho prijaznih in gostoljubnih poljskih gasilcev. Potem smo razdelili priznanja udeležencem, poskrbeli za jedačo in pijačo, zaplesali in se zabavali ob zvokih ansambla, zaključek pa so popestrili Ropotavčki in Plesoče žabice DU Vodice.

Konec dober, vse dobro, pravi star pregovor. To smo si rekli tudi mi iz našega kluba in s še večjim veseljem začeli razmišljati o srečanju prihodnje leto ter vseh ostalih akcijah, ki jih pripravljamo še letos in v bodoče.

Res smo dolžni izreči zahvalo vsem udeležencem, vsem našim sponzorjem in donatorjem, DU Vodice, posebno lepa hvala pa vsem poljskim gasilcem, saj tudi tokrat brez njih ne bi šlo!

Drage bralke in bralci, toliko za zdaj iz Motocluba MAK. V naslednji številki Kopitarjevega glasu bi vas radi seznanili še z ostalimi novicami iz našega kluba, že zdaj pa vas ponovno vabimo na naše sejme rabljene motoristične opreme in motorjev. Vsako prvo nedeljo v mesecu dopoldne pobegnemo od doma in se zbiramo v Polju, pridružite se nam!

Pazite nase, kjer koli že boste, predvsem pa pazite nase in na ostale udeležence v prometu. Da nesreča nikoli ne počiva, ter koliko težav in bolečin povzroča, pa vam lahko pove kar pisec tegale članka.

Vida Pirc

S kolesom po občini

Kolesarjenje po vaseh naše občine je postala tradicija, brez katere si občinskega praznovanja ne moremo več predstavljati.

Preko sto kolesarjev naše občine se je v sončnem septembrskem dnevu zbralo na osrednjem prostoru pred občinsko zgradbo. Med njimi je bilo videti prave profesionalce s specialnimi kolesi, rekreativce vseh starosti, gospe z mestnimi kolesi in montiranimi košaricami, pa tudi najmlajše v spremstvu staršev. Razveseljivo je dejstvo, da se zavest o varni vožnji iz leta v leto stopnjuje, saj je večina kolesarjev prišla opremljena s čeladami.

Start kolesarjenja je najavila godba s poskočno vižo in na čelu kolone počasi zapustila zbirno mesto. Kolesarji smo se porazdelili za njimi in proti Bukovici je krenila pol kilometra razpotegnjena pisana kolona. Med potjo smo opazovali stvari, ki jih kot potniki v avtomobilu nikoli ne

vidimo. Nekje imajo novo fasado, druge prizidek k hiši, nekdo je pokril teraso, ta gospodinja ima na oknih čudovite rože itd., v oči pa so padle tudi nove občinske pridobitve, pomembne za vse občane.

Z zaporami odsekov cest je bilo poskrbljeno za prometno varnost kolesarjev, kolono pa je za primer nesreče ali poškodbe spremljala tudi zdravstvena ekipa.

Postanke smo imeli v Utiku, Polju, na Dobruši in v Vodicah pri Klubu Kubu; povsod so za pijačo in sladek prigrizek poskrbeli marljivi člani MePZ Biser. Priložnosti za pomenek, dobronameran komentar ali samo za bežen pozdrav je bilo na pretek, le izkoristiti jih je bilo treba. Ves čas so nas spremljali zvoki godbe, ki se

trudi vsakemu dogodku dodati vesel in harmoničen pridih.

Kolesarjenje se je po petindvajsetih prevoženih kilometrih zaključilo tam, kjer se je začelo - pred občinsko zgradbo. Udeleženci smo za udeležbo prejeli spominske majice, s katerimi bomo promovirali športno dejavnost občine.

V Domu krajanov v Utiku smo praznovali

Jelka Krenn, Društvo upokojencev Bukovica - Šinkov Turn

V soboto, 19. septembra, smo se tudi upokojenci društva Bukovica - Šinkov Turn vključili v praznovanje letošnjega praznika občine Vodice.

Našemu druženju smo dali delovni naslov "Občina Vodice v sliki, pesmi in besedi".

V dvorani Doma krajanov smo ob rob prireditvenega prostora postavili panoje s slikami iz preteklosti, sedanjosti in iz življenja Društva. Svoje slikarije pa so razstavili tudi otroci podružničnega vrtca in šole v Utiku.

Pripravili smo kulturni program in k sodelovanju pritegnili tudi DU Vodice in SD Strahovica, ki so sodelovali, oziroma tekmovali v kvizu "Kako poznamo svojo občino". Malčki iz vrtca so nam skupaj s svojimi vzgojiteljicami pokazali, kaj zmorejo, učenci šole pa, kaj so se skupaj s svojimi učiteljicami naučili za to priložnost. Naš pevski zbor je zapel nekaj narodnih pesmi, članice našega društva pa so popestrile program s pripovedjo

"Resničnost naše generacije". Seveda smo se na koncu posladkali z doma spečenimi dobrotami naših članic in z medico s sokom z naše domače kmetije Kimovec.

Vsi stoli v dvorani so bili zasedeni, na koncu pa smo bili deležni tudi močnega aplavza.

Na obisku folklorna skupina mladih iz Kanjiže

Povabilu na nastop ob praznovanju mednarodnega tedna starejših se je odzvala folklorna skupina madžarske etnične skupnosti iz Kanjiže. Skupino mladih plesalcev je spremljala številna občinska delegacija najvplivnejših mož te občine.

Folklor je poleg jezika najmočnejša vez ohranjanja kulture naroda in stikov z matično domovino. Občina Kanjiža se tega močno zaveda in vsa leta, odkar jih je nepravilna meja odrezala od rodne Madžarske, spodbuja folklorno dejavnost. V mestu Horgoš, drugem največjem kraju v občini, od koder je prišla gostujoča skupina, hkrati vzgajajo tri generacije plesalcev in letos praznujejo deseto obletnico delovanja. Z vzgojo začnejo pri najmlajših v vrtcu, z učenjem nadaljujejo v osnovni šoli, tretja skupina pa so odrasli plesalci, sedaj stari petindvajset let. Mladi radi nastopajo ne le v domačem okolju, pač pa tudi izven meja svoje domovine, največ seveda na Madžarskem, od koder njihovi plesi izvirajo. Tako so na povabilo Občine Vodice prišli v goste tudi v naše kraje. Priložnost medobčinskega sodelovanja so izkoristili tudi vidni vodilni možje in na povabilo k nam prispeli: župan občine Kanjiža, njegov namestnik, predsednik občinske skupščine in vodja oddelka za

komunalne dejavnosti. Na sprejemu na Šmarjetni gori sem imela priložnost spregovoriti z županom Njilašem Mihaljem, ki je vodenje te občine s preko trideset tisoč prebivalci prevzel pred dobrim letom dni.

Občina Kanjiža leži na skrajnem severnem delu Vojvodine, tik ob madžarski meji. Preko devetdeset odstotkov prebivalstva govori madžarski jezik, ki je poleg srbskega uradni jezik v šolah in na vseh uradih. Med seboj se sporazumevajo izključno v madžarščini. Za vsakodnevno funkcioniranje se morajo mnogo bolj potruditi kot večinski narod, kar utrjuje njihov značaj. Sicer pa so prebivalci navajeni skromnega življenja, zato

pretiranih posledic ekonomske krize še ne občutijo.

Sistem delovanja občin je še iz časov bivše skupne države, kar nekaterim večjim krajem onemogoča samostojen razvoj, saj vsak še tako dober projekt propade, če za izvedbo ni zagotovljenih finančnih sredstev. Meja Evropske unije se počasi približuje tudi njihovi državi, zato jih zanima način delovanja občin znotraj le-te. Župan je bil navdušen nad sprejemom in gostoljubnostjo gostiteljev ter izrazil željo, da bi se sodelovanje med občinama s kulturnega razširilo še na druga področja družbenega življenja.

Po večerji so mlade zsrbele pete; ob zvokih zabavne in narodne glasbe so se

zavrteli in se zabavali v pozne večerne ure. Naslednji dan so odšli na ogled Bleda in Bohinja, biserov naših naravnih lepot. Z gondolo so se povzpeli na Vogel in z vrha občudovali visoke gore, saj česa podobnega v svoji ravni pokrajini ne morejo videti. V nedeljo pa jih je že čakal težko pričakovani nastop, zaradi katerega so se podali na dolgo pot.

URADNE URE

OBČINSKA UPRAVA:

- ob ponedeljkih in petkih med 10. in 12. uro,
- ob sredah med 10. in 12. uro ter 14. in 17. uro.

VLOŽIŠČE:

- vsak dan od ponedeljka do petka med 9. in 12. uro, ob sredah pa tudi med 14. in 17. uro.

URADNE URE ŽUPANA:

- v sredo od 15. do 17. ure s predhodno najavo.

ZAČASNI ZBIRNI CENTER ZA LOČENO ZBIRANJE ODPADKOV VODICE

- lokacija:
pri čistilni napravi Vodice
(dostop s Kamniške ceste ali
ceste Vodice-Bukovica);
- odpiralni čas:
vsako soboto od 9. do 12. ure
(razen če sobota pade na
praznični ali dela prost dan);
- več informacij na <http://www.vodice.si>

ENSVET - BREZPLAČNO ENERGETSKO SVETOVANJE ZA OBČANE V VODICAH

- lokacija:
občinska sejna soba nad pošto
oz. trgovino v Vodicah;
- naročanje strank:
vsak delovni dan med 8. in
15. uro na telefon (01) 833 26 10
(sprejemna pisarna Občine Vodice);
- uradne ure:
po medsebojnem dogovoru
svetovalca s prijavljenimi strankami
(obvezna predhodna prijava).

DIMNIKARSKA SLUŽBA:

- Dimnikarstvo, Uroš Verač, s.p.
telefon (041) 529 563.

MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT:

- uradne ure na sedežu inšpektorata,
Mengeška cesta 9, Trzin,
vsak ponedeljek in sredo med 9. in
11. uro; v prostorih Občine Vodice vsak
ponedeljek med 9. in 11. uro
po predhodnem dogovoru na telefon
(01) 564 47 20 (Medobčinski inšpektorat).

JAVNO PODJETJE KOMUNALA VODICE, D.O.O.

- poslovanje s strankami:
uradne ure v prostorih Javnega podjetja
(Dom krajanov, Utik 1), in sicer ob
ponedeljkih in petkih med 9. in 12. uro,
ob sredah med 9. in 12. ter 14. in 17. uro;
- dežurna terenska služba:
tel.: (051) 622 282.

NADZORNIŠTVO ČRNUČE NE POSLUJE VEČ NA LOKACIJI V ČRNUČAH, CESTA 24. JUNIJA.

Informacijski pisarni Elektro Ljubljana,
d.d., sta na naslednjih lokacijah:

- Domžale, Podrečje 48, tel. (01) 23 04 700,
faks (01) 23 04 701

Delovni čas: od ponedeljka do četrta od
7.30 do 14.30, ob sredah od 7.30 do 16.30

Dežurna terenska številka: 031 319 956

Obvestila o načrtovanih odklopih električne
energije: [http://www.elektro-ljubljana.si/
default.cfm?Jezik=Si&Kat=0205](http://www.elektro-ljubljana.si/default.cfm?Jezik=Si&Kat=0205)
in

- Ljubljana, Slovenska cesta 58, Klicni
center (01) 23 04 001, faks: (01) 433 95 12

Delovni čas: od ponedeljka do četrta od
7.30 do 16.30, ob petkih od 7.30 do 14.30.

SPOROČANJE OKVAR NA OMREŽJU JAVNE RAZSVETLJAVE:

- vsak delovni dan med 8. in 15. na telefon
(01) 833 26 15 ali (01) 833 26 10 (Občinska
uprava Občine Vodice).

ZAVOD ZA GOZDOVE SLOVENIJE

- Območna enota Ljubljana,
Krajevna enota Ljubljana,
Revir Vodice:
uradne ure v prostorih občinske sejne
sobe nad pošto oz. trgovino v Vodicah,
in sicer vsak četrtek med 7. in 9. uro
(revirna gozdarka Nina Iveta,
tel.: (041) 657 224).

UPRAVNA ENOTA LJUBLJANA

- Krajevni urad Vodice:
uradne ure v prostorih Krajevnega urada
(Dom krajanov Vodice, Kopitarjev trg 1),
in sicer ob sredah med 8. in 12.
ter 13. in 17. uro ter petkih med 8. in 13.
uro. tel.: (01) 83 32 300
- Izpostava Šiška:
Trg Prekomorskih brigad 1, Ljubljana;
- uradne ure - Glavna pisarna
(tel.: (01) 306 33 01): ponedeljek, torek
in četrtek med 8.00 in 15.00,
sreda med 8.00 in 18.00 ter
petek med 8.00 in 13.00;
- uradne ure - Oddelek za okolje in
prostor ter premoženjskopravne zadeve
(tel.: (01) 306 33 16) in Oddelek za
gospodarstvo, kmetijstvo in
občo upravo (tel.: (01) 306 33 46):
ponedeljek in torek med 8.00 in 12.00
ter 13.00 do 15.00, sreda med 8.00 in
12.00 ter 13.00 do 18.00 in
petek med 8.00 in 13.00.

TELEKOM SLOVENIJE, D.D.:

- prijava napak in tehnična pomoč:
tel. (080) 10 00;
- obvestila o večjih okvarah na sistemu
in načrtovanih vzdrževalnih delih:
- * [http://www.telekom.si/podjetje/sre-
disce_zn_novinarje/delovanje_storitev](http://www.telekom.si/podjetje/sre-disce_zn_novinarje/delovanje_storitev);
- * Služba za odnose z javnostmi,
tel. (01) 234 19 68.

PETROL PLIN, D.O.O.

- informacijska pisarna Vodice:
uradne ure v prostorih občinske sejne
sobe nad pošto oz. trgovino v Vodicah, in
sicer vsako sredo med 18.30 in 19.30
(vodja informacijske pisarne
Boštjan Zupančič, tel. (041) 577 813),
[http://www.petrol.si/index.php?sv_path
=122,246,260,400](http://www.petrol.si/index.php?sv_path=122,246,260,400)
- dežurna terenska služba:
tel.: (040) 679 344.

Mednarodni dan starejših**Uvodnik:**

Jesensko tihožitje

Občina Vodice praznuje:

Poročilo o 7. vseslovenskem srečanju starodobnikov Vodice 2009, S kolesom po občini, V Domu krajanov v Utiku smo praznovali, Na obisku folklorna skupina mladih iz Kanjiže

Občinska uprava:

Uradne ure, Jesenska akcija zbiranja nevarnih odpadkov iz gospodinjestev v naši občini, Primeren čas za razmislek o zamenjavi energenta

Seje:

22. redna seja Občinskega sveta,
23. redna seja Občinskega sveta, 1. redna seja Sveta zavoda OŠ Vodice, Prva seja Vrtca Škratek Sviti v novem šolskem letu

Aktualno:

Pandemska "prašičja" gripa: panika ni potrebna

Družbene dejavnosti:

Moja varnost na cesti

Društva:

Astronomsko opazovanje pred Vrtcem Škratka Sviti v Vodica, Na Pristovškem Storžiču

Intervju:

Vedno sem bil za skupnost in napredek

Šport:

Tudi občina Vodice ima svetovnega prvaka

Zdravilne rastline:

Melisa

Vrtnarski kotichek:

Presajanje potonik

Črna kronika**Otroški kotichek****Mednarodni dan starejših**

Jesenska akcija zbiranja nevarnih odpadkov iz gospodinjestev v naši občini

Miran Sirc in SNAGA,
Javno podjetje, d. o. o.

Jesensko zbiranje nevarnih odpadkov iz gospodinjestev v naši občini bo potekalo po sledečih terminih:

Lokacija premične zbiralnice	Datum	Ura
Vodice - parkirišče pri občinski stavbi	ponedeljek, 2. november	9:00-17:00
Utik - parkirišče pri Domu krajanov (trgovini)	torek, 3. november	8:00-15:30

Ob premični zbiralnici - zabojniku je vedno usposobljen predstavnik podjetja Snaga, ki odpadke sprejema. Nevarne odpadke iz gospodinjestev lahko naši občani med letom brez dodatnega plačila oddajo tudi v Zbirnem centru na Barju.

Kaj sodi med nevarne odpadke?

- pralna in kozmetična sredstva, ki vsebujejo nevarne snovi,
- stari akumulatorji,

- baterije,
- barve, laki, topila in lepila,
- kemikalije,
- olja in masti, hladilne tekočine,
- pesticidi (škropiva),
- zdravila,
- neonske cevi, varčne žarnice.

Če je izdelek (embalaža) označen z enim od spodnjih znakov, ga ne smemo odložiti med ostale odpadke:

Med nevarne odpadke sodi tudi embalaža, v kateri se je izdelek z nevarnimi snovmi nahajal. Ko porabimo motorno olje, je embalaža, v kateri je to bilo, tudi nevaren odpadke.

Se zavedamo nevarnosti nepravilno odloženih nevarnih odpadkov?

Če nevarne odpadke odložimo v običajne zabojnike za odpadke, bodo nevarne skupaj z nenevarnimi odpadki odpeljali na odlagališče komunalnih odpadkov. Ker je odlagališče namenjeno izključno odlaganju nenevarnih odpadkov, bi to imelo škodljiv vpliv na okolje (tla, podtalnico).

Če odpadno jedilno in motorno olje ali druge tekoče nevarne odpadke zlijemo

v straniščno školjko, odtok ali celo direktno v kanalizacijo, bodo nevarne snovi uničile mikroorganizme v čistilni napravi, ki pomagajo po naravni poti razgrajevati ostale odpadke.

Še posebej nevarno za okolje je, če nevarne odpadke odložimo v naravi. Nevarne snovi, ki jih ti vsebujejo, lahko uničijo življenje v naravi. Veliko živali zboli ali celo pogine zaradi odpadkov, odloženih v naravi.

Primeren čas za razmislek o zamenjavi energenta

GIZ DZP (Gospodarsko interesno združenje za distribucijo zemeljskega plina)

Pred pričetkom nove kurilne sezone je primeren čas za razmislek o morebitni izbiri novega energenta. Energetski strokovnjaki vam bodo sicer svetovali prehod na obnovljive vire energije, ampak njihova uporaba je zaenkrat še dokaj omejena, kar še posebej velja za urbana oziroma večstanovanjska naselja. Tudi zaradi promocije uporabe OVE se vse premalo gospodinjstev odloča za zemeljski plin ne glede na razvejanost in dostopnost plinovodnega omrežja, ki sega skorajda že do vsakega gospodinjstva.

V času, ko se vedno bolj soočamo s posledicami podnebnih sprememb, je razmislek o prehodu na zemeljski plin še posebej utemeljen in okoljsko odgovoren. V primerjavi s premogom in nafto zemeljski plin vsebuje zanemarljivo malo žvepla, precej nižje pa so tudi ostale vrednosti škodljivih snovi, ki se sproščajo pri gorenju, kot so CO₂, ogljikov monoksid, dušikovi oksidi, prav tako praktično ni prašnih delcev, ki so hud onesnaževalec urbanih naselij. Pri zgorevanju zemeljskega plina se v zrak sprošča kar za tretjino manj

CO₂ kot pri zgorevanju premoga ali kurilnega olja, ki je eden od glavnih povzročiteljev učinka tople grede in segrevanja ozračja.

Slovenija ima dostop do različnih virov zemeljskega plina v Severni Afriki, Rusiji in državah Evropske unije. Za zadovoljevanje povečane porabe zemeljskega plina v zimskih mesecih pa distributerji uporabljajo tudi zakupljene kapacitete v podzemnih skladiščih zemeljskega plina v Avstriji in na Hrvaškem. Gospodinjski odjemalci v Sloveniji imajo zagotovljeno neprekinjeno dobavo zemeljskega plina, saj sodijo med tako imenovano zaščiteno skupino odjemalcev, za katere nikoli ne sme zmanjkati zemeljskega plina.

Zemeljski plin je cenovno konkurenčni energent tako glede same investicije kot končne porabe v gospodinjstvih; še posebej, če se novi odjemalci odločajo za kondenzacijske kotle, ki zaradi dobrega izgorevanja za 30 odstotkov zmanjšajo porabo energije. Tudi končna cena zemeljskega plina se je v zadnjem

letu znižala za približno 30 odstotkov. V prihajajoči zimi se sicer lahko pričakuje minimalen dvig cene zemeljskega plina, toda po izračunih Gospodarskega interesnega združenja za distribucijo zemeljskega plina se naj ta ne bi v povprečju povišala za več kot 2,9 centa na Sm' porabljenega plina oziroma 3,5 centa z vključenim davkom, kar znese približno 6 odstotkov.

Poleg cenovne konkurenčnosti in okoljske prijaznosti je ena izmed ključnih koristi za uporabnika tudi raznolikost in udobnost uporabe, ki jo nudi zemeljski plin. En sam energent, ki ne potrebuje nobenega dodatnega prostora za skladiščenje, namreč lahko dom ogreva ali hladi, uporablja se ga za pripravo tople sanitarne vode in za kuhanje.

Za dodatne informacije pokličite distributerja zemeljskega plina v vaši občini, ki vam bo strokovno svetoval in pomagal pri prehodu na zemeljski plin, ali obiščite spletno stran www.zemeljski-plin.si.

22. redna seja Občinskega sveta

21. 9. 2009

Alenka Jereb

Sprejet Odlok o zaključnem računu za leto 2008 in Odlok o ravnanju z zapuščenimi ali nepravilno parkiranimi vozili - Odlok o občinskem prostorskem načrtu je še v nastajanju

Po potrditvi dnevnega reda in zapisnika predhodne seje je župan Brane Podboršek obrazložil zaključni račun, ki ga je predhodno obravnaval matični odbor, upoštevajoč pripombe, ki so jih podali svetniki na predhodni seji. V kratki obravnavi smo slišali mnenje, da bi bilo v prihodnje treba bolj pravočasno sprejemati zaključne račune. Odlok je bil sprejet z osmimi glasovi za in petimi proti. Več časa so prisotni namenili obravnavi Dopolnjenega osnutka občinskega prostorskega načrta, ki sta ga že obravnavala Odbor za komunalo in Komisija za urejanje prostora. Pravno podlago je predstavila Tatjana Resman, ki na Občini pokriva omenjeno področje, o pomembnosti akta pa je spregovoril

pripravljačec Peter Lovšin. V razpravi je bilo slišati, da bo treba po javni razgrnitvi vse pripombe obravnavati in odgovore objaviti na spletni strani občine. Slišali smo mnenje, da Osnutek ni pripravljen v skladu z zakonom o prostorskem načrtovanju, da ga je treba poslati v recenzijo strokovnim neodvisnim službam in da bi ga bilo treba pripraviti tako, da bi bil viden dolgoročen prostorski razvoj. Slišali pa smo še vrsto drugih pripomb, ki so se dotikale občinskega središča in področja na območju današnje Agroemone. Župan je obrazložil, da bodo vse pripombe obravnavane, Peter Lovšin pa, da je bila recenzija s strani Ministrstva za okolje in prostor že opravljena. Ob koncu razprave je bil Dopolnjen osnutek sprejet z osmimi

glasovi za in šestimi proti, vendar s pripombami, ki se bodo upoštevale pri dokončni izdelavi predloga.

Brez razprave je bil z večino glasov sprejet Odlok o ravnanju z zapuščenimi ali nepravilno parkiranimi vozili, soglasno pa Sklep o oprostitvi NUSZ.

V pobudah smo slišali predlog o nasutju in urejanju ene izmed cest na Skaručni, o objavi razpisov na občinskih spletnih straneh in pobudo mladih o ureditvi igrišča ob šoli. Župan je obljubil, da bodo cesto na Skaručni uredili, poudaril, da ureditev igrišč že poteka, predlog o omejitvi hitrosti na Kamniški cesti pa bo poslal na inštitucije, ki so odgovorne za regionalno cesto.

23. redna seja Občinskega sveta

9. 10. 2009

Alenka Jereb

Sprejeli dva odloka in sklep o uvedbi razlastitvenega postopka

Tokrat so svetniki v drugem branju obravnavali Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za razširitev ureditvenega območja ŠS 14/6-1 Torovo. Pri pripravi projektov za izgradnjo komunalne infrastrukture so se pokazale posamezne pomanjkljivosti v določbah prej omenjenega Odloka, hkrati pa Odlok zajema tudi nekatere pripombe, podane v času javne razgrnitve. Med samo razpravo sta dva svetnika zapustila sejo, saj sta predhodno oba glasovala za umik omenjene točke z dnevnega reda. Odlok je bil sprejet z osmimi glasovi za, nihče od prisotnih ni bil proti.

V drugem branju je bil z osmimi glasovi za in nobenem proti sprejet tudi Odlok o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta za plansko celoto ŠS14/1-1 Vodice, ki preperečuje, da bi kdor koli na omenjenem območju gradil večstanovanjski objekt. Na omenjenem območju je treba predhodno izvesti arheološke raziskave, ki morajo biti opravljene pred kakršnimi koli posegi v prostor, stroške pa nosi investitor. Soglasno, z devetimi glasovi za, je bila potrjena tudi uvedba postopka za razlastitev dela kategorizirane poti na Selu, ki bo omogočila po javni poti prost dostop bližnjim lastnikom.

V pobudah je pogovor stekel o primernosti lokacije novega ekološkega otoka na Selu in kozolčka, ki spominja na srečanje prebivalcev slovenskih vasi z imenom Selo.

I.redna seja Sveta zavoda OŠ Vodice

29. 9. 2009

Alenka Jereb

Od februarja naprej bo Svet zavoda deloval v povečani sestavi

Člani Sveta zavoda so sprejeli nov Poslovnik o delovanju omenjenega Sveta. Spremembo in dopolnitve starega je narekovala predvsem nova sestava zavoda, ki po novem predvideva 11 članov: 3 predstavnike ustanovitelja, 3 predstavnike staršev in 5 predstavnikov delavcev šole.

V nadaljevanju je ravnateljica Ivana Bizjak podala poročilo o realizaciji LDN-ja šole za preteklo šolsko leto, ki so ga člani soglasno sprejeli in potrdili. Učni uspeh je bil 99,7%, realizacija pouka 99,9%, povprečen obisk učencev pa 93,4%. Predstavila je realizacijo

obveznega in razširjenega programa ter pohvalila sodelovanje z lokalno skupnostjo. Poudarila je, da si želi še večjo obiskanost prireditev in proslav.

Nekoliko več časa so posvetili obravnavi in sprejemu letnega delovnega načrta za tekoče šolsko leto. Kot prednostno nalogo je v tem šolskem letu ravnateljica označila spremljanje in evalvacijo poučevanja v heterogenih učnih skupinah v 8. razredu pri slovenščini in matematiki, spremljanje in evalvacijo Vzgojnega načrta, Pravil šolskega reda in Hišnega reda ter priprave Razvojnega načrta OŠ Vodice. Predstavila je obvezni in razširjeni program. V razpravi so se dotaknili tudi ločenega zbiranja odpadkov, v katerega so vključeni vsi delavci in učenci, beseda pa je tekla tudi o tekmovanjih oziroma o tekmovanju iz

logike, ki ga je organizator prestavil na zimski čas. LDN šole je bil soglasno sprejet. Soglasno so potrdili popisne komisije, ki bodo 21. 11. izvajale inventuro, ter potrdili sklep o razpisu volitev dodatnih dveh članov zavoda v Svet zavoda OŠ Vodice.

Pod točko Razno je ravnateljica izpostavila problem neplačevanja zunanjih uporabnikov telovadnice in neplačnikov šolske prehrane. Na pobudo članov so zavzeli stališče, da porabniki ne koristijo telovadnice, dokler se dolg ne poravnava. Z naslednjim šolskim letom pa bodo vsi uporabniki plačali predplačilno uporabnino za tri mesece vnaprej. Pravni službi pa bodo zaupali, da izterja dolg za plačilo prehrane, ki ga plačniki kljub trem opominom ne bodo poravnali.

Prva seja Vrtca Škratek Sviti v novem šolskem letu

7. 10. 2009

Alenka Jereb

Pregledali uspešnost delovanja vrtca v preteklem letu in potrdili letni delovni načrt za tekoče leto - Tudi v vrtcu se bo spremenila sestava Sveta zavoda

Poročilo o realizaciji letnega delovnega načrta (v nadaljevanju LDN) je podala ravnateljica Hedvika Rosulnik. S 1. septembrom 2008 je vrtec postal samostojni zavod s tremi enotami. V Vodicah imajo osem oddelkov, v Utiku dva in na Skaručni tri. Povprečni obisk otrok je bil 76,1%. Ravnateljica je izpostavila najpomembnejše projekte, v katere se je vrtec vključeval: projekt V.O.D.A., Ekovrtec, Comenius, Tačke pomagačke, Kolesarčki in še vrsto drugih. Svet staršev se je sestel trikrat, sodelovanje z lokalno skupnostjo je ravnateljica ocenila kot dobro, opozorila pa na premajhno kapaciteto kuhinje. V razpravi se je pojavilo vprašanje

o smiselnosti vključevanja v projekt Ekovrtec, za katerega mora vrtec plačati določena sredstva, če želi sodelovati. V predstavitvi LDN-ja za tekoče leto je ravnateljica izpostavila predvsem dve prednostni nalogi, in sicer razvijati otrokovo znanje na vseh področjih ter spoštovati sebe in druge. Tudi v letošnjem letu bodo vključeni v omenjene projekte, izpostavila pa je tudi inovacijski projekt Angleščina v vrtcu, kjer otroci preko igre spoznavajo tuji jezik. V razpravi je beseda tekla o ukrepih, ki bi preprečili pomanjkanje prostora in zagotovili mesto v vrtcu vsem prijavljenim otrokom ter odpravili težave s premajhnimi kapacitetami kuhinje. Rosulnikova je

poudarila, da razgovori z ustanoviteljico potekajo, in da se zavedajo, da je to za lokalno skupnost velik finančni zalogaj. Dobro pa je, da letos nihče od prijavljenih otrok ni bil zavržen. Spregovorili so tudi o preventivnih ukrepih za preprečitev pandemske gripe ter o večji osveščenosti staršev glede prevelikega dnevnega vnosa sladkarij pri otrocih. Sprejeli so tudi Sklep o razpisu volitev za dopolnjeno sestavo članov Sveta zavoda, ki ga bo po novem sestavljalo pet predstavnikov zaposlenih, trije predstavniki staršev in trije predstavniki ustanovitelja.

Vedno sem bil za skupnost in napredek

Alenka Jereb

Je visoko načelen, pošten, delaven in skrben človek, ki je za svojo okolico - pa naj bo to družina ali občina - pripravljen podariti ves svoj prosti čas in svoje znanje. Tako je na podelitvi občinskih priznanj župan orisal Ludvika Debeveca, dobitnika priznanja častni občan občine Vodice. Obiskala sem ga na njegovem domu, saj ga je bolezen priklenila na voziček, kljub vsemu pa mu optimizma in dobre volje nikoli ne zmanjka.

Rodili ste se v vojnem času, leta 1941. Vaša starša sta imela le tri otroke, za tiste čase je bila to majhna družina.

Ja, oče je kmalu po mojem rojstvu zbolel. Star sem bil šest let, ko je umrl, in mama je morala sama skrbeti za družino. Moj oče se je bojeval že v prvi svetovni vojni, bil je v italijanskem ujetništvu, vendar mu je uspelo zbežati. Pot proti domu je bila dolga, staknil je prehlad, kasneje so se ponavljale pljučnice, iz tega pa se je razvila astma. Skozi to je 1947. leta tudi umrl. Zame je bil to velik šok. Kljub rosnim letom se ga še vedno dobro spominjam, ko me je peljal s prek vozom. To je eden najlepših spominov.

Verjetno je mama s tremi otroki zelo težko skrbela za kmetijo?

Ja, pri nas sta bili za obdelovanje kar dve kmetiji. Tukaj, kjer sem si sam ustvaril dom, se je rodila moja mama. Poročila se je v Polje, kjer so bile še štiri očetove neporočene sestre, moje tete. Z njihovo pomočjo smo skupaj obdelovali dve kmetiji. Po pomoč smo se večkrat zatekli tudi k sosedovemu očetu, ki nam je priskočil na pomoč pri popravilu orodja. Kar nekako smo zmogli delo. Istega leta sta umrla še mamin oče in mama. Na Okrajnem odboru so nam hoteli vzeti domačijo, vendar nam je na pomoč priskočil Fujanov ata iz Polja, ki je bil takrat župan. Mami je dajal koristne nasvete, po katerih se je vedno ravnala. Kasneje so se ustanovljale zadruga in veliko kmetov se je vključilo vanje, tudi mi. Po eni strani bi lahko rekel, da je bila to skoraj kot ena prisila. Čisto vsi kmetje se niso vključili.

Je prišlo med vami tudi do kakšnega ločevanja?

Malo prav gotovo; dobili smo oznako, da smo "zadružni". Kdor je postal član zadruge, je dobil določene olajšave, ni bilo

treba oddati obvezne oddaje. Kmetje smo skupaj delali, vendar je prišlo tudi do prepиров. Moje tete se niso dale, velikokrat so zagovarjale svoja stališča. Mislim, da ni bilo posebne slege.

Okoli petdesetega leta je zadruga propadla. Po očetu smo morali plačati prepis, ker pa po vsej verjetnosti nismo imeli denarja - o tem nisem povsem prepričan - so nam vzeli dva hektara najboljše zemlje, voz, tri krave in konja. Kasneje je po nasvetu Fujanovega očeta pridobila nazaj vso zemljo, seveda tako, da je plačala dajatve. S tem pa je sprožila zavidanje vaščanov.

Kdaj ste zagospodarili na tej domačiji?

Sem sem prišel devetinšestdesetega leta, ko sva se z ženo Francko poročila. Takrat so delali tudi rondacijo in spet smo izgubili del zemlje. Prevezal sem delo na kmetiji in seveda hodil tudi v službo. V zgodnjih jutranjih urah, ob štirih, sem vstajal in opravil delo v hlevu. Z ženo sva molzla krave, oddala mleko v mlekarni, nato pa naprej v službo. Najprej sem delal kot delavec v skladišču, po opravljenih tečajih pa sem postal vodja skladišča v Jablah, kjer smo skladiščili barve in lake. Po dvanajstih letih sem opravljal delo v skladišču v Ljubljani, to je vse do devetdesetega leta. Ob propadu Jugoslavije se nam je podrl trg. Po nasvetu pravne službe sem povprašal na SPIZ-u o možnosti upokojitve. Dokupil sem si leta, nekaj je prispevalo tudi podjetje, tako da sem se dvaindevetdesetega leta upokojil.

To vam je kar prav prišlo ob obilici dela na kmetiji?

Seveda, dela je na kmetiji vedno dovolj; rad sem delal, vse dokler me ni ujela ta bolezen. Skupaj z družino smo zagospodarili na kmetiji. Sin je opravljal avtoličarska dela in meni se je vedno zdelo, da je ta

poklic zelo nezdrav, ker je izpostavljen škodljivim hlapom. Ob izbruhu moje bolezni je pustil službo, ker zemlja potrebuje skrbnega gospodarja, meni pa bolezen ne dopušča več, da bi delal tako, kot sem nekdaj ...

Ravno letos sem predlagal sinu, naj uredi vse, da bo formalno prevzel kmetijo. Skupaj z ženo delata na kmetiji, mama še pomaga pri molži, ostalo pa delata sama. Še vedno pa se zanimam za delo na kmetiji, o določenih stvareh se še vedno skupaj posvetujem. Meni jo je mama prepustila 1986. leta, ko je bila stara 83 let. Pojenjale so ji moči, zato je sama predlagala, da narediva prepis zemlje.

Veliko ste prispevali k ohranjanju kulturne dediščine v naši občini. Vrniva se nazaj v čase, ko ste začeli opravljati delo ključarja v cerkvi sv. Lucije na Skaručni.

Ključar sem postal 1975. leta in še vedno se zanimam za delo. Skaruški duhovnik Peter Slevc me velikokrat obišče in se pomeniva, kaj bo treba še postoriti. Tudi on je doma z velike kmetije, tako da naju družijo tudi ljubezen do zemlje. Ključar mora skrbeti, da sakralni objekti ne propadajo, pomaga pa tudi pri pastoralni. Od mojih začetkov pa do danes sem sodeloval kar z nekaj duhovniki. Spominjam se Leopolda Govekarja, Viljema Cundra, Rudija Koncilja, Štefana Pavlija, pa še koga, upam, da nisem koga izpustil. Pet let je tu služboval še Zdravko Bahor, ki se je preselil na Dolenjsko, še dva dni pred smrtjo, kot da bi nekaj slutil, se je oglasil pri meni. Za Bahorjem je prišel Franci Petrič. V tistem času smo obnovili kapelico ob cerkvi; obnovila jo je slikarka ruskega porekla, Bersanova. Vsakdo pohvali njeno delo. Pa bandero smo tudi obnovili.

Z veliko vaše pomoči je bila na cerkvi zamenjana tudi streha.

Ja, še prej, ko je bil v Vodicah Peter Hočevnar, smo na župnišču prekrili streho, pa tudi na mežnariji je bila prekrita. Leta 1985 je bila zamenjana dotrajana streha na cerkvi, za njo pa na cerkvenih garažah, temu je sledila obnova župnišča. Leta 1995, ko je že župnijo vodil Franci Mervar, smo obnovili fasado na cerkvi - to je bil velik finančni zalogaj. Najbolj moreče pa je bilo dvorišče, ki smo ga letos popolnoma obnovili. Dogovori so potekali že v lanskem letu, vendar so se nekako prekinili z mojo boleznijo. Na pobudo sedanjega župnika Petra Slevca smo ponovno začeli s prizadevanji. Nekaj denarja smo imeli, nekaj smo si ga sposodili od vodiškega župnika Francija Mervarja in v tednu po Jakobovi nedelji so se začela izvedbena dela. Delo je potekalo hitro in kakovostno; po enem mesecu smo imeli v celoti urejeno dvorišče. Vsi, ki zahajamo v cerkev, smo zelo zadovoljni. Vsako prvo nedeljo v mesecu imamo nabirko, zato upam, da bomo čim prej poravnali vse stroške in dolgove. Prva nedelja je najbolj primerna, saj takrat upokojeanci dobijo pokojnino.

Kolikor mi je znano, ste krasili tudi cerkev. Je to res?

Ja, od majhnega mi je bilo dano, da sem imel rad cvetje. To mi je kar nekako prirojeno. Posebno v romarskem času, to je na četrto nedeljo po veliki noči, ter na Jakobovo in Lucijino nedeljo sva skupaj z mežnarico krasila cerkev, Stane Sršen iz Polja je po domovih nabiral rože in smo z veseljem delali. Včasih so se po cerkvah še iz smrečja spleтали venci, sedaj pa ni več ljudi, ki bi to delali. Ob različnih slovesnostih so se postavljali mlaji, in sicer smo ga postavili tudi župniku Bahorju ob zlati maši, kar se mu je zdelo prav imenitno.

Kaj pa romarski shodi? Se jih še spominjate?

Še. Ko sem postal ključar, v istih časih je bilo romanje še zelo pestro, z leti pa to vedno bolj upada. Nekateri so prihajali vsako leto, poleg molitve so si vedno radi ogledali, kaj smo prenovili, odkar so bili zadnjič v naši cerkvi. Še dobro pa se spomnim, kako je bilo včasih, ko sem bil še otok. Že v soboto popoldne se je k cerkvi zgrinjalo polno ljudi. Od sedanjega vrtca proti cerkvi so stopali po Ledinah, tako

imenujemo ta del Skaručne, in peli litanije matere božje. Največ jih je prišlo s Štajerske oziroma iz okolice Nove Štife. Lucija je priporočnica za oči, za dober vid. Še danes kakšen starejši človek pride in se priporoča. Pred kratkim sem nekoga videl, ki je rekel, da je še z mamo hodil v našo cerkev, da je bil v molitvi uslišan in da se mu je vid izboljšal.

Lahko rečeva, da ste s svojim delom zelo pripomogli k razvoju kraja.

Malo že. V tem času sem bil tudi svetnik v občinskem svetu. To funkcijo sem opravljal

10 let, zamenjal sem Janeza Stareta, ki je po dveh letih odstopil s te funkcije. Kar rad sem opravljal to delo, saj sem bil na tekočem z dogajanjem in sem dobil tudi drugačen vpogled v delo. Najbolj mi je bilo pa všeč, ker smo vsi skupaj držali in s tem pripomogli k razvoju in napredku v občini. Med nami je vladala sloga. Zmeraj sem bil za skupnost in napredek. Takrat smo tudi malo pripomogli k temu, da se je igrišče na Skaručni obnovilo, in da so uredili nekaj cest, ki so bile v nič kaj zavirljivem stanju - npr. proti Merniku, proti avtocesti, h pokopališču, z asfaltno prevleko je bila prevlečena tudi cesta k cerkvi.

Na Skaručni imate prenovljeno tudi dvorano. Živi?

Nekaj se že dogaja, vendar je bilo včasih življenje na vasi drugačno. Ljudje so se zbirali ob pogovorih, danes pa ima vsak na voljo televizijo. Ko si starejši, si pa še raje zvečer doma.

Kako vi danes gledate na razvoj kraja?

Skaručno imam rad, samo to mi nekako ne gre, ker prihajajo ljudje iz drugih krajev in v glavnem niso domačini. Vas v klasičnem pomenu propada. Ni več takega vzdušja, kot je bilo včasih. Včasih si prišel na vas, srečal si same znane obraze, bilo je prijetno poklepetati. Poznal sem skoraj vse tudi iz sosednjih vasi, danes pa jih skoraj polovico ne poznam. Pred več kot petdesetimi leti sem se včlanil v društvo, moj oče je bil ustanovni član gasilskega društva v Polju. Ob novem letu sem nosil koledarje po domovih, zato sem poznal skoraj vse ljudi.

danes sem predsednik nadzornega odbora. Najbolj je potreben pločnik, saj bi s tem poskrbeli zlasti za varnost otrok in seveda vseh pešcev. Pa čistilna naprava. Ne vem, kaj bo iz tega. Ta iniciativni odbor - s tem so se vsa prizadevanja zavrila. Zemljišče je že kupljeno, če ne bi bilo teh pritožb, bi bila danes čistilna že zgrajena. Črpali bi evropska sredstva. V Vodicah imate vsaj to prednost, da so nekateri priključeni na kanalizacijsko omrežje, ki vodi do čistilne ob zbirnem centru.

Kakšni so vaši občutki ob prejemu tako imenitnega priznanja, kot je častni občan?

Vesel sem bil. Predvsem pa sem bil zadovoljen, ko sem zvedel, da nihče od svetnikov ni nasprotoval temu imenovanju. Sama podelitev je bila lepa, slovesna, vesel pa sem, da mi je čestitala tudi lanska dobitnica takega priznanja, gospa Pepca Pirc.

Pandemska "prašičja" gripa; panika ni potrebna

Jerneja Kimovec

Ste zboleli za gripo ali ste le prehlajeni?

Ko so konec marca 2009 na ameriškem kontinentu odkrili prve primere okužbe ljudi z virusom *influenza A (H1N1)*, je novica hitro obkrožila svet in tako so tudi naše kraje dosegle govorice o novi pandemiji, "prašičji gripi". Danes so primere okužb potrdili že v večini razvitih držav, kljub temu pa pretirane zaskrbljenosti zaradi nove gripe zaenkrat ni opaziti. Prepričanje nekaterih strokovnjakov, da je njen virus celo manj nevaren kot virus navadne, sezonske gripe, s katero se srečujemo vsako leto, je javno razpravo iz začetne panike pripeljalo v povsem nove vode; Ali "prašičja gripa" res lahko ogrozi svetovno prebivalstvo ali pa gre pri tem le za dobro premišljene poteze farmacevtske industrije? O najpogostejših vprašanjih v zvezi z novo gripo smo se pogovarjali tudi z domačim zdravnikom, dr. Draganom Grujićem.

Po podatkih Inštituta za varovanje zdravja v Sloveniji do 12. oktobra beležimo 264 potrjenih primerov okužbe z virusom pandemske gripe. Ta številka pa ni točna iz vsaj dveh razlogov. Prvič zato, ker se veliko bolnikov pozdravi doma, ne da bi sploh vedeli, da so preboleli zloglasno "prašičjo gripo". Njeni simptomi so namreč zelo podobni simptomom običajne sezonske gripe (mrzlenje, povišana telesna temperatura, izčrpanost, bolečine v mišicah in kosteh, bolečine v žrelu, suh kašelj). Ker navodila Ministrstva za zdravje na prvo mesto postavljajo pravilo, da ob sumu okužbe nikakor ne hodimo v ambulantno, pač pa se po navodilih osebnega zdravnika zdravimo doma, je ugotavljanje okužbe - po prestani bolezni - težje. To pa se navezuje že na omenjeni drugi razlog. V skladu z najnovejšimi priporočili Evropske unije so namreč njene države članice iz začetne strategije upočasnevanja prešle v strategijo zmanjševanja stroškov, ki jih bo povzročila pandemija, kar konkretno pomeni, da jemanja brisa pri domnevno okuženih osebah ni več. Ta namreč stane 200 EUR po osebi, zato predstavlja za zdravstvo prevelik strošek.

Glede na to, da se po besedah dr. Grujića nova gripa v Sloveniji večinoma pojavlja v blažji obliki, tj. približno dva dni trajajoča visoka vročina, ki jo spremlja še pekoče grlo, zapisana dejstva sama po sebi niso zaskrbljujoča. Res pa je - in vsaj tu se strinjajo vsi vpleteni strokovnjaki - da sezona gripe šele prihaja, zato nikakor ne moremo vedeti, kaj bodo prinesli mrzli jesenski in zimski meseci.

Zdravstvena stroka zatrjuje, da je na izbruh pandemije dobro pripravljena. V ambulantah že čakajo maske in posebne obleke za enkratno uporabo, poleg tega po njihovih navedbah razpolagajo

tudi z dovolj velikimi zalogami protivirusnih zdravil in naročenega cepiva.

S cepljenjem naj bi sicer pričeli konec oktobra; najprej naj bi bilo cepivo na voljo zdravstvenim delavcem in kroničnim bolnikom, nato pa postopno še vsem zdravim državljanom. Cepivo bo brezplačno, prispevek za storitev, torej cepljenje, pa naj bi bil okoli 7 eurov po dozi.

Dr. Grujić nam je zaupal, da med občani v zvezi z novo gripo zaenkrat ni zaznati pretirane panike; bolj kot nova jih pravzaprav skrbi navadna, "stara" gripa, ki je za razliko od "prašičje" (ta najprej prizadene mlajše osebe), za starejše pogosto lahko tudi usodna. Resnega suma okužbe v občini Vodice še ni bilo, je pa zdravnik že prejel nekaj klicev v zvezi s tem. Ti so največkrat prišli iz podjetij (ki so ena izmed bolj tveganih območij, saj se na majhnem prostoru dalj časa zadržuje večje število ljudi), klicatelje pa je zanimalo, kaj storiti, če eden izmed zaposlenih kaže znake nove gripe. Po navodilih Ministrstva jim je doktor svetoval, da oboleli ostane doma, v podjetju pa poskrbijo za vso potrebno preventivo: pogosto umivanje rok z milom, kihanje in kašljanje v robec, ki ga po uporabi odvržejo, izogibanje stikom, tesnejšim od enega metra itd. Vse te preventivne ukrepe lahko upoštevamo tudi sami in s tem tveganje občutno zmanjšamo. Dr. Grujić poudarja, da je - če zbolimo - izredno pomembno, da poskušamo že sami ločiti gripo od prehladnega obolenja. Pomagamo si lahko z naslednjimi dejstvi: znaki, kot so solzenje iz oči in izcedek iz nosu ter kihanje, so običajni pri prehladu, medtem ko se pri gripi pojavijo redko. Vročina, ki telesno temperaturo dvigne na raven med 38 in 40 stopinjami Celzija, ni nič nenavadnega pri gripi, prehlad pa po navadi mine brez nje, enako velja na primer za glavobol ter bolečine v mišicah in sklepih.

In končno: tudi če pri sebi prepoznate simptome nove gripe, drugače pa ste zdrava odrasla oseba (nimate katere izmed kroničnih bolezni), je strah - vsaj na začetku - odveč. Obstaja namreč velika verjetnost, da boste že v sedmih do desetih dneh ponovno na nogah. Kljub temu pa ostanite doma, dokler ne izzvenijo vsi vaši simptomi, saj boste s tem solidarni do drugih, bolj okuženih skupin, kot so otroci, nosečnice in kronično bolni. Za uporabne in pregledne dodatne informacije skočite na spletno stran www.ustavimo-gripo.si.

Moja varnost na cesti

Ob tednu otroka smo imeli na šoli teden prometne varnosti. Ta teden moramo biti kot pešci in kot vozniki zelo previdni. Veliko ljudi krši pravila, zato se dogajajo nesreče. Ne smemo biti pijani, ko vozimo. Saj je zato umrlo zelo veliko ljudi, tako krivci kot tudi nedolžni. V prometu je mnogo nesreč. Prejšnji teden je neki voznik vozil zelo pijan in je na avtocesti zapeljal na narobni pas. Zaradi tega so v drugem avtomobilu umrle tri osebe.

Jaz imam nevarno pot v šolo. Živim na Kamniški cesti 51d v Vodica. Najprej, ko stopim iz hiše, se napotim na prehod za pešce. Na prehodu za pešce prečkam Kamniško cesto. Ko pridem na pločnik, zavijem desno proti gasilskemu domu. Tam prečkam enosmerno cesto. Potem grem po pločniku do prvega prehoda za pešce. Prečkam cesto in prispem v šolo. Do šole hodim približno deset minut. Zelo previdna moram biti na prehodu, kjer prečkam Kamniško cesto. V tednu prometne varnosti upam, da bodo vozniki bolj previdni na cesti in da bom jaz bolj varna.

Nastja Žgalin

Doma sem v Utiku. To je naselje na pobočju hriba zraven gozda.

Ko se zjutraj odpravim na avtobusno postajo, opazim, da ljudje hitijo v službo in pozabijo, da je treba skozi naselje peljati počasi in mirno. Tako vsi divjajo in včasih lahko nastane velik nered. Ko avtobus pripelje na postajo, poln potnikov, se mi ne zdi prav, da moramo stati in ne sedeti. Mislim, da bi morali to urediti, saj je velika možnost, da bi otroci padli in se poškodovali, ko voznik avtobusa pritisne na zavoro. Ko šofer avtobus pelje skozi Utik, pelje divje in hitro. To je nekaterim učencem všeč, a meni to sploh ni všeč, ker vem, da me starejši učenci lahko podrejo, ko sami padejo. Ko avtobus pripelje na postajo pred šolo, se velika gruča učencev preriva pri vratih. Iz avtobusa raje izstopim med zadnjimi, ker vem, da me učenci lahko porinejo in padem po stopnicah. Ko iz varstva odidem na avtobusno postajo, pred šolo velikokrat opazim, kako mladostniki divjajo po cesti. S tako hitrostjo se gotovo ne morejo ustaviti pred pešcem, ki prečka cesto. Ko avtobus

pripelje do postaje, se velika gruča učencev preriva, da bi čim prej prišla na avtobus. To se mi ne zdi prav in mi ni všeč, ker se lahko spotakneš in padeš pod avtobus. Popoldne se v Utiku začne spet stara zgodba. Ljudje bi radi čim hitreje prišli domov in opravili čim več dolžnosti. Spet pozabijo na otroke, ki se igrajo ob cesti. Proti večeru se promet spet umiri in se lahko odpraviš na sprehod.

Upam, da se bodo vozniki avtomobilov in avtobusov v bodoče zavedali, da vozijo prehitro. S tem bodo otrokom in meni spet omogočili varno in brezskrbno gibanje in igro.

Matic Šetina

Društvo upokojencev

O B V E S T I L O

Članice Društva upokojencev Bukovica - Šinkov Turn telovadimo v naši dvorani, in sicer ob ponedeljkih in četrtek ob 20. uri. Udeležba je visoka, tako da nam skoraj zmanjkuje prostora. Pa vendar, če želite, se nam vseeno lahko kdaj pridružite - tudi za vas se bo našel prostor.

Vabljene.

Astronomsko opazovanje pred Vrtcem Škratka Svita v Vodica

Gregor Vertačnik, Astronomsko društvo Vega - Ljubljana

Združeni narodi so decembra 2007 letošnje leto razglasili za leto astronomije. Astronomi se letos spominjamo prvih Galilejevih opazovanj s teleskopom pred 400 leti. Jeseni davnega leta 1609 je italijanski fizik in astronom Galileo Galilei v nebo usmeril teleskop in med prvimi začel sistematično opazovati nočno nebo. Njegova opazovanja in iz njih izhajajoča spoznanja so pomenila prelomnico v zgodovini astronomije. Še posebej velja omeniti odkritje štirih Jupitrovih lun v januarju 1610 in Venerinih men od septembra dalje istega leta. Odkritja so postopno tlakovala pot heliocentričnemu sistemu, v katerem Sonce predstavlja središče Osončja. Dotlej povsem prevladujoč Ptolemajev geocentrični sistem z Zemljo v središču je počasi izgubljal privrženca.

Številna astronomska društva so v letošnjem letu izpeljala kar nekaj prireditev in projektov, namenjenih širšim množicam. Slovenija je glede na število prebivalcev med najbolj dejavnimi državami; od začetka leta se je zvrstilo na desetine javnih opazovanj in predavanj. Med najbolj uspešnimi in odmevnimi pri nas so bili sledeči projekti: aprila so v sklopu projekta "100 ur astronomije" po Sloveniji potekala številna javna opazovanja, zlasti Saturna in Lune. Poleti je bila na Jakopičevem sprehajališču v Tivoliju razstavljena zbirka najlepših astronomskih slik, tako domačih astrofotografov kot svetovno znanih observatorijev. Konec avgusta je v sami bližini razstavišča potekalo doslej največje javno astronomsko opazovanje pri nas. Nekaj tisoč obiskovalcev si je ogledalo Luno in Jupiter. Med najbolj uspešen projekt letošnjega leta, ki nam ga verjetno zavidajo tudi najbolj razvite države, pa gotovo sodi "Teleskop za vsako šolo". Ministrstvo za šolstvo in šport je spomladi odobrilo projekt (na pobudo našega AD Vega), s katerim namenja vsaki osnovni in srednji šoli do 550 evrov za nakup

Najmlajši so si pomagali tudi s stolom, da so lahko pokukali v teleskop. Foto: Zorko Vičar

teleskopa. Med šolami, ki so izkoristile to edinstveno priložnost, je tudi Osnovna šola Vodice. Če je bil pogled skozi teleskop pri nas še pred 20 leti kar malo razkošje, ima sedaj mlada generacija že v šoli priložnost, da občuduje in spozna lepote nočnega neba - kot je to počel Galilei pred 400 leti. Na žalost pa se je z dostopnostjo teleskopov kakovost nočnega močno poslabšala. V večini krajev je komajda zapaziti Rimsko cesto, na srečo pa postajajo učinki uredbe o svetlobnem onesnaženju vse bolj vidni. Marsikdo v naši občini je sredi poletja opazil, da se stvari premikajo v pravo smer - del javne razsvetljave se okoli polnoči ugasne. Ko bo uredba v polni meri stopila v veljavo, in če bodo odgovorni za razsvetljavo še malo po gorenjsko "šparovni", potem bo teleskop na vsaki od šol postal zares pomembno učno orodje na poti k znanju. Nenazadnje pa marsikdo že iz samega veselja in skrivnostnosti vesolja rad pokuka skozi teleskop.

Javno astronomsko opazovanje, tokrat namenjeno najmlajšim, se je konec septembra odvijalo tudi v naši občini. Sredi septembra me je po telefonu poklicala ga. Hedvika Rosulnik iz Vrtca Škratka Svita Vodice in izrazila željo po astronomskem opazovanju. Po "usklajevanju z vremenom in Luninimi menami" sva za datum izbrala 28. september. Na opazovanje sem povabil kolege iz astronomskega društva Vega iz Ljubljane. Odzvali so se trije, prof. Zorko Vičar, Peter Mihor in Dejan Kolarič, in s seboj pripeljali dva povsem nova teleskopa. Okoli polsedme ure zvečer smo pričeli s postavljanjem opreme. Do 19. ure, torej uradnega začetka opazovanja, so del igrišča med vrtcem in šolo zasedli trije srednjeveliki amaterski teleskopi s premerom zrcala od 15 do 20 cm. Pogled na jasno nebo z Luno med polnim krajcem in ščipom ter na vse bolj številne opazovalce je kazal, da sta bila kraj in čas opazovanja odlično izbrana. V eni uri se je pred vsemi teleskopi skupaj gotovo zvrstilo več kot 200 otrok in njihovih staršev. Večina je bila ob prvem pogledu na

Na Pristovškem Storžiču

Vida Pirc

našo "povečano" sosedo Luno navdušena, nekaterim pa je preglavice povzročalo samo gledanje skozi okular. Marsikateri laik misli, da je gledanje skozi teleskop sila enostavno, v resnici pa človek z urami opazovanj vidi vse več podrobnosti. Podobno kot pri vožnji s kolesom tudi tu vaja dela mojstra - prav zato morajo lastniki teleskopov in šole čim pogosteje uporabljati svoje naprave.

Kmalu se je, že v globokem mraku, pokazal svetel planet Jupiter. Tudi podoba velikana našega Osončja s štirimi Galilejevimi lunami številnih opazovalcev ni pustila ravnodušnih. Nekaterim radovednejšim smo razložili tudi nekaj astronomskih pojavov. Organizacija in prijaznost gostiteljev je bila na visokem nivoju.

Po opazovanju so najstarejši otroci noč prespali kar v vrtcu. Po večerji so ob pogovoru in glasbi podoživljali opazovanje, ki je bilo za predšolske otroke in tudi njihove starše enkratno, zanimiv dogodek, ki ga še ni bilo ne v občini ne v vrtcu.

Če primerjamo opisano opazovanje z avgustovskim v Tivoliju, smo vsekakor prijetno presenečeni nad udeležbo. V občini, ki šteje le nekaj nad 4.000 prebivalcev, se jih je vsaj 200 udeležilo opazovanja, kar predstavlja več kot 5 % prebivalcev občine. Ljubljana s skoraj 300.000 prebivalci pa je konec avgusta v parku Tivoli "premogla" kvečjemu nekaj tisoč radovednežev.

Naj vas za konec povabim na zanimivo astronomsko razstavo Moje zvezdarne, ki prikazuje delo našega največjega ljudskega astronoma, Pavla Kunaverja. Razstava je do 3. decembra na ogled v Tehničnem muzeju v Bistri. Prav tako vabljeni na razstavo originalne Kopernikove knjige v Narodni in univerzitetni knjižnici, ki bo potekala do 1. novembra. Več informacij o dogodkih v letu astronomije dobite na spletu: <http://www.astronomija2009.si>.

Brezskrbno smo hodili levo in desno po meji, ki je več ni!

Kako žalostni so bili naši dedi, ko so se krivično postavile meje naše domovine, in kako srečni smo mi, ki sedaj nemoteno te meje prestopamo, saj hodimo tako rekoč po eni skupni deželi. Z vsakim preходом se še zadnji kanček nelagodja razblinja kot milni mehurček. Sanje mnogih so čez noč postale resničnost!

Gamsi smo si za cilj jesenskega izleta izbrali Pristovški Storžič. Zaradi meje je bil to v preteklosti večkrat po krivici zapostavljen vrh, ker pot poteka točno po robu meje. Pot smo pričeli na nekdanjem mejnem prehodu in se po prijetno topli južni strani vzpeli proti vrhu. Med potjo se je večkrat odprl razgled na dolino Jezersko in na ošiljene strme vrhove, ki se nad njo dvigajo proti nebu. Ves čas se je pred nami videl skalnati vrh našega cilja. Na izpostavljenih delih je pot dobro varovana z močno jeklenico. Kamni ob poti so neme priče nekega minulega obdobja, ko so

mejno črto varovali oboroženi stražarji. Tik pod vrhom je nekaj deset metrov gladke skale, ki smo jo elegantno preplezali ob pomoči napete jeklenice.

V dobri uri in pol smo osvojili vrh, na katerem stoji velik železen križ, postavljen v spomin plebiscitu, na katerega so Avstrijci še vedno tako zelo ponosni. Le komu napis na njem "Koroška enotna in nedeljiva" danes še kaj pove? Vrh se ponaša s prelepim razgledom na spodaj ležeče doline in okoliške vrhove. Da je vrh priljubljena točka obiskovalcev z obeh strani, priča vpisna knjiga.

Sestopili smo po severni, avstrijski strani, med potjo nabirali gobe in še zadnje zdravilne zeli, preden se rastlinje pripravi na zimski počitek. Veseli in razpoloženi ter še z enim osvojenim vrhom v žepu smo izlet zaključili s skupnim kosilom.

Tudi občina Vodice ima svetovnega prvaka

Aleš Borčnik osvojil zlato na balinarskem SP

Se še spomnite, kaj smo v Kopitarjev glas zapisali lani, ko si je Aleš v svoji najboljši balinarski disciplini, hitrostnem izbijanju, na SP prislužil srebro? Da mu - ob njegovi vztrajnosti in trdem delu - zlato letos zagotovo ne uide. Natanko to se je tudi zgodilo. Po skoraj točno letu dni je kovina s Svetovnega prvenstva v Zagrebu pridobila na žlahtnosti: v Francoskem Marconu je postala zlata.

Kot se za zlato spodobi, ga je Aleš kmalu po vrnitvi domov proslavil s svojimi sovaščani. Ti so ga, ko je samozavestno vkorakal na sprejem v Kulturnem domu v Utiku, navdušeno pozdravili. Med občinstvom so bili poleg znanih domačih obrazov prisotni tudi nekateri pomembni gostje: župani naše in sosednjih občin, občinski svetniki, predstavniki društev in Balinarske zveze Slovenije ter Aleševe kolegice in kolegi iz klubov in reprezentance. Nekateri med njimi so slavljenču javno čestitali, ob tem pa sprožili precej smeha in dobre volje. Po eni strani z izvirnimi darili, ki bodo balinarju omogočila nakup vsaj enega levega in četrtr desnega športnega copata, po drugi pa z načini, na katere so se vsak po svoje trudili, da bi poudarili, koliko jim Aleš pomeni kot sosed, sovaščan, sokrajan, soobčan, sosednjevaščan ...

Karizmatični povezovalac programa, Tone Marenče, je na kratko opisal pot, ki je svetovnega prvaka, z njim pa tudi vse nas, ta večer pripeljala skupaj. Spomnili smo se Aleševih dveh nazivov mladinskega svetovnega prvaka ter lanskoletnih srebrnih in bronastih medalj na evropskem in svetovnem prvenstvu. Po končani lanski sezoni si je naš športni as prislužil še naziv slovenskega balinarja leta 2008.

Vendar Aleš ni dolgo počival na lovorikah. Kot je ob fotografijah in posnetkih povedal tudi sam, je skupaj s punco Tanjo in staršema že zgodaj resno zastavil tudi sezono 2009. Tanja ga je do meja njegovih zmognosti "gnala" na kolesu, starša Dare in Mia pa na domačem balinarskem igrišču "pri koči". Da ne bo pomote - za to jim je Aleš izredno hvaležen. Malokateri športnik se namreč lahko pohvali, da vsa njegova družina trenira z njim.

Njihov trud so opazili tudi sosedje in sovaščani, zato sta poleg Aleša simbolično darilo SD Strahovica dobila tudi njegova

starša. Medtem ko je slavljenču pripadla slika z upodobitvijo zibelke njegove športne poti in spremljajoči verzi izpod peresa Toneta Marenčeta, sta oče in mama domov odnesla šopek in steklenico iz "domačega sadovnjaka". Kot smo tekom večera slišali iz več ust, je bilo to zato, ker sta najzaslužnejša za Aleševe uspehe, hkrati pa lahko dajeta tudi zgled za dobro vzgojo otrok. Njun "balinarski" sin je namreč ob športnih dosežkih pri 23 letih tudi absolvent Fakultete za šport.

Poleg domačih trenerjev pa Aleša seveda spodbuja in motivira tudi njegova

profesionalna družina. To je letos našel v hrvaškem klubu Trio Buzet, kjer trenira dvakrat tedensko in s katerim je maja osvojil naslov evropskega klubskega prvaka. Za tem so se laskavi nazivi kar vrstili. Po srebru v hitrostnem izbijanju na sredozemskih igrah v Pescari, v Italiji, in zlatu na svetovnih igrah neolimpijskih športov na Tajvanu pa je konec septembra končno prišlo na vrsto tudi dolgo pričakovano svetovno prvenstvo.

V Francoski Marcon je Aleš - po lanskem srebru - prišel po zlato. A naloga ni bila lahka; v finalu se je namreč udaril z večnim tekmečem, Francozom Fabienom Amarjem, za katerega je navijala več kot dvatisočglava domača množica. Toda na koncu je bila trema za domačina očitno prevelika in preveč zgrešenih krogel je pomenilo, da bo moral prvo mesto odstopiti Slovencu. Navdušenje Aleševih sotekmovalcev je bilo nepopisno, še posebno zato, ker so se hkrati lahko veselili še zlata pri dvojicah in brona, ki ga

je skupaj z Erikom Petričem v štafetnem izbijanju prav tako prislužil naš soobčan. S tremi medaljami je tako Slovenija v skupnem seštevku SP zasedla tretje mesto v konkurenci 33 držav. Le kdo bi torej lahko zameril našim fantom, ki so po zaključku tekmovanja začeli poskakovati po igrišču in na ves glas prepevati "Kdor ne skače, ni Sloven'c"- Kot je svoje misli z nami delil podžupan občine Vodice, Anton Kosec: "Kako bi se šele veselila (celotna) Slovenija, če bi bilo balinanje priznано tako kot nekatere druge športne discipline!"

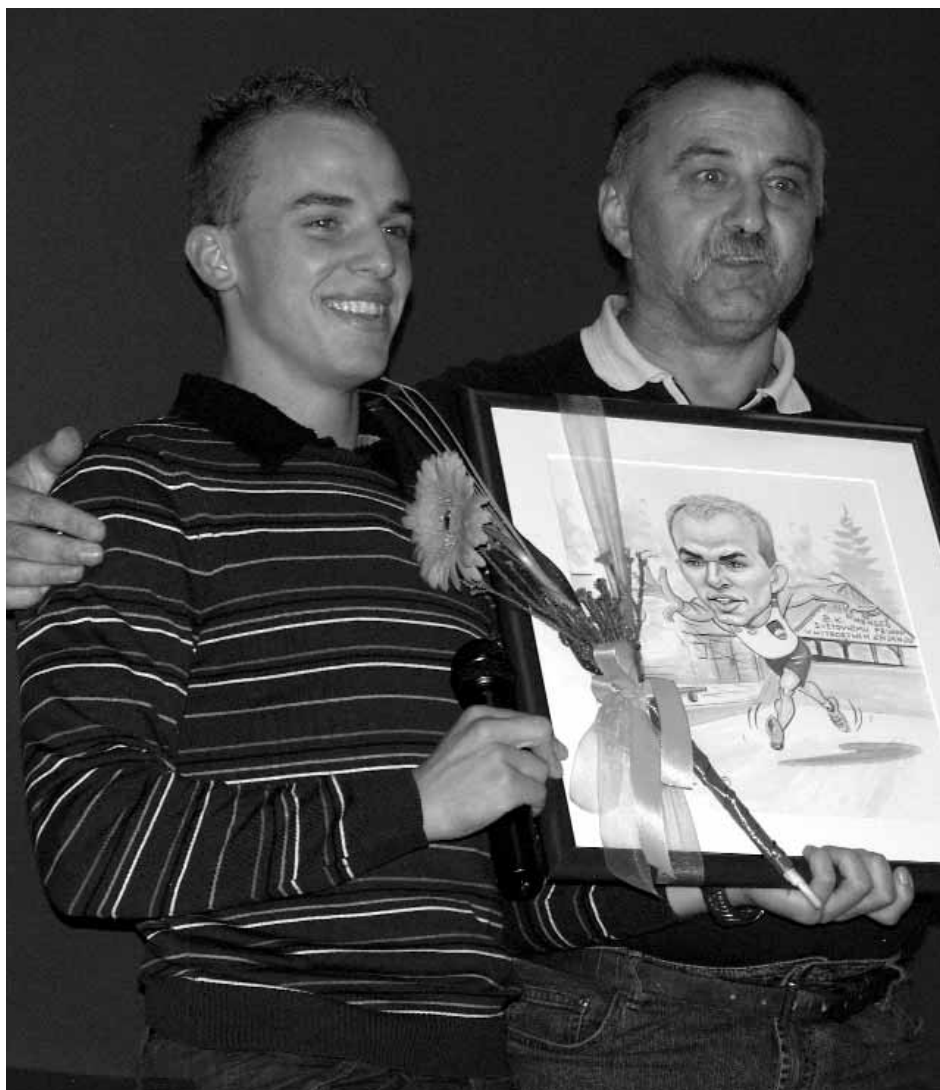
Toda zagotovo smo se vsi v dvorani strinjali, da je zlato pač zlato in da se je prav za vsakega treba izredno (po)truditi, ne glede na to, ali gre za disciplino svetovnega kova ali ne. V znak veselja in spoštovanja smo skupaj s svetovnim prvakom še nazdravili, nato pa se je večer raztegnil v prijeten vsesplošen klepet ob dobrotah, ki so jih pripravile domače gospodinjne.

Jaz sem to priložnost izkoristila za vprašanje, ki me je mučilo že od omembe neolimpijskega zlata na Tajvanu. Kakšne cilje (še lahko) ima izredno mlad tekmovalce, ki je v neolimpijskem športu že postal svetovni prvak? Tako sem Aleša za trenutek ukradla dolgi vrsti domačih podpornikov, ki so mu želeli osebno čestitati, in ga povprašala o načrtih za prihodnost v njegovem "brzincu".

"Naslednji bližnji cilj je dokončati Hrvaško prvenstvo in osvojiti naslov prvakov. Sicer pa je zame izziv vsaka tekma posebej. Od večjih se prihodnje leto obetata evropsko prvenstvo in hrvaška liga, čez dve leti pa spet svetovno prvenstvo, kjer bo treba ubraniti naslov v hitrostnem izbijanju in izpiliti štafeto. Hkrati želim izboljšati tudi svoj osebni rekord v številu zadetkov s sedanjih 48 (oziroma uradnih 47) na 49 ali 50. Moj cilj je napredovati, napredovati, vedno le napredovati."

Pravzaprav temu odgovoru ni več kaj dodati. Svetovni prvak nam je namreč zaupal, da namerava v tem športu ostati vsaj do 35. leta, potem pa se bo morda posvetil kakšnemu malo manj energičnemu. In kot smo se do sedaj iz izkušenj že naučili: v njegove napovedi preprosto ne gre dvomiti.

Domovina melise je Sredozemlje, od koder so jo zdravilci in popotniki že v srednjem veku razširili po vsej Evropi. V tistem času so jo povzdignili na najpomembnejše mesto v apotekah, ker je veljala za rastlino, ki zdravi vse bolezni. Tisti, ki bi redno vsak dan pili melisin čaj, naj bi živeli krepko čez sto let.

Je trajnica, katere grmiček zraste do pol metra visoko, in ima razvejano deblo, na katerem rastejo nazobčani listi jajčaste oblike. Lahko jo gojimo v lončku, zato ne sme manjkati v nobenem gospodinjstvu. Če liste zmečkamo, oddajajo značilen vonj, ki spominja na limone. Melisa s svojim vonjem močno privablja čebele, od tod tudi njeno ime (grško melissa pomeni čebela).

Za uporabo so primerni nadzemni deli rastline, predvsem listi, ki jih nabiramo od

junija do oktobra, ko jih uniči prva slana. Rastlino obrezujemo deset centimetrov nad tlemi, kar pospeši njeno rast. Pri sušenju listov moramo biti pazljivi, da jih ne drgnemo med seboj, sicer postanejo črni.

Zdravilno moč, ki so jo melisi pripisovali stari zdravilci, so potrdila novejša znanstvena raziskovanja. Tako se v zdravilstvu melisa uporablja predvsem kot blago pomirjevalo pri nespečnosti, proti tesnobi in nemiru, žalosti, depresiji, stresu, migreni, pa tudi pri težavah v menopavzi. Učinkovita je pri prebavnih težavah, slabosti, napenjanju in krčih. Skodelico melisinega čaja naj si privoščijo ljudje pred težjimi preizkušnjami, na primer študentje pred izpiti. Pomagal jim bo zbrati misli in jim utrdil spomin. Krepi tudi delovanje srca, znižuje krvni tlak, pospešuje potenje in znižuje telesno temperaturo, uspešno zdravi prehlad, gripo in kašelj. Nekatere snovi imajo

protivirusni učinek, pomaga pa tudi pri alergijah in senenem nahodu. S čajnim poparkom si pri slabem zadahu izpiramo ustno votlino, blaži tudi zobobol.

Melisin poparek lahko vlijemo tudi v kopel, ki nam bo pomagala, da se bomo lažje pogreznili v deželo sanj. Takšna kopel je priporočljiva tudi za tiste, ki imajo težave s kožo, ker očisti in osveži telo.

V kuhinjski se melisa uporablja kot začimba pri pripravi perutnine, divjačine in ribjih jedi.

V nekaterih deželah je zelo čislano melisino žganje, ki so ga že v 17. stoletju začele proizvajati in prodajati karmeličanke iz Pariza. Pri hudi nespečnosti odraslih nekaj kapljic žganja zmešamo z vodo in spijemo pred spanjem.

Skupaj s še nekaterimi zelišči, kot je recimo poprova meta, se melisa pogosto znajde v aromatičnih blazinicah za dihala, glavobol in pomiritev.

Presajanje potonik

Besedilo in fotografije: Matjaž Mastnak

Potonike imajo rade mir - manj kot jih motimo, bolje cvetijo. Po presajanju se najmanj dve leti kujajo. Če jih moramo presaditi, je za to najboljši čas zgodnja jesen.

Potonike dolga desetletja dobro uspevajo na istem mestu. Ne izčrpajo tal in ne postarajo se. Število poganjkov se z leti večja, a ne do takšne mere, da bi sami sebe izrivali. Stare potonike zato ne presajamo zaradi nje same, temveč iz naših, vrtnarskih razlogov, kot je prostorsko preurejanje vrta, prenavljanje vrtnih prizorov, razmnožitev oziroma delitev potonike. Če rastoče drevje gosti senco nad potonikami, je cvetov iz leta v leto manj - v tem primeru potoniko presadimo na novo sončno mesto, da bo čez nekaj let obnovila cvetno razkošje.

Presajamo zgodaj jeseni, najbolje septembra. Najprej porežemo vsa stebela pri tleh, potem okoli koreninske grude odkoplremo zemljo, in ko je jarek izkopan, poskušamo podkopati še čim več zemlje pod koreninskim sistemom. Koreninska gruda naj ostane v enem kosu in s čim več zemlje. Ko grudo dvignemo iz zemlje, jo takoj prestavimo v novo jamo, ki smo jo že prej izkopali.

S potonikami bomo imeli največ zadovoljstva, če jih sadimo na sončno mesto in v prepustna tla. Sonca naj bo vsaj šest do osem ur na dan. Če so tla težka in slabo požirajo vodo, jih izboljšamo z veliko komposta, listovke ali šote, ki jih vdelamo v tla. Pri sajenju zelnatih potonik velja splošno pravilo, da morajo popki priti dva do pet centimetrov pod površino tal; če jih "pokopljemo" pregloboko, manj cvetijo. Razmik med rastlinami naj bo 90 do 120 cm. Po sajenju dobro zalijemo, da se zemlja oprime korenin.

Proti koncu novembra tla okoli novo posajenih potonik zastremo z 10 do 15 cm debelo plastjo mulča. Dobra zastirka so na

primer narezana slama in borove iglice. Zastrta tla so manj podvržena hitremu odtajevanju in zamrzovanju, ki rastline dvigne iz tal. Če zmrzal rastline vseeno potegne kvišku, jih nazaj potisnimo pazljivo, da ne poškodujemo brstov. Zastirko pograbimo, preden potonike spomladi odženejo. Kar se cvetenja tiče, bo na novo posajena potonika prvo leto verjetno stavkala, se drugo leto obotavljala in zares zacvetela šele tretjo ali četrto pomlad.

Kaj če bi močno staro potoniko radi razdelili? V tem primeru z izkopane koreninske grude s pazljivim tresenjem otreemo zemljo in nato z ostrim nožem koreninski šop razrežemo v več delov. Vsak naj ima tri do pet brstov (očes) in primerno velik del koreninskega spleta. Iz majhnih in šibkih kosov bodo sicer tudi zrasle nove rastline, a bo trajalo vrsto let, preden bodo prvič zacvetele.

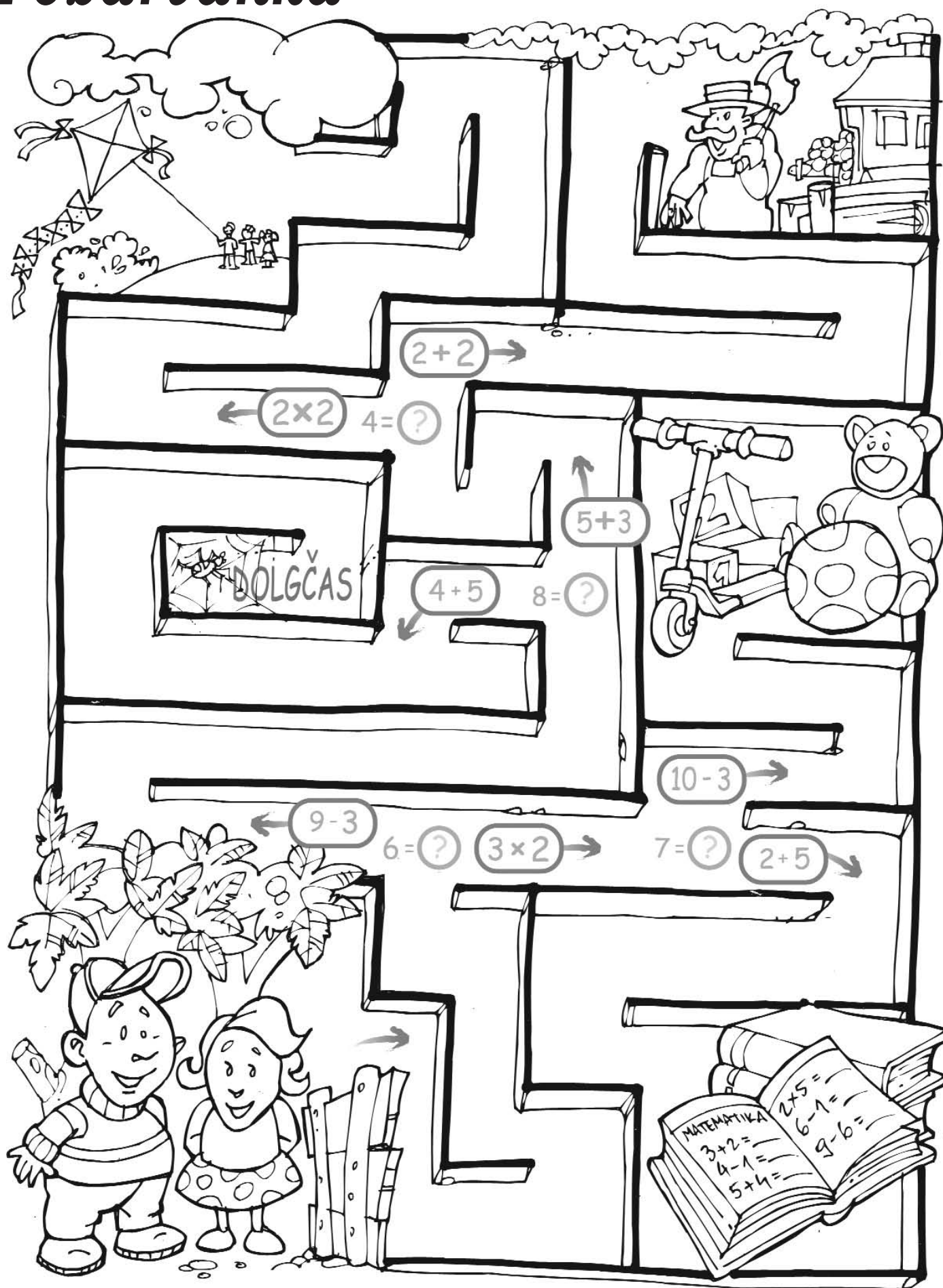
V a b l j e n i

v Vrtni center

Arboretum Volčji Potok,

*kjer lahko izbirate med široko
paleto okrasnih rastlin.*

Pobarvanka

Da vam med "krompirjevimi" počitnicami ne bo... Kaj? Ugotovite, ko najdete edini napačen rezultat ;) Na koncu vse skupaj lepo pobarvajte.

Kronika

ČRNA KRONIKA
za obdobje
od 17. 9. do
15.10.2009

Kriminaliteta:

- v Vodicah so obravnavali vlom v priročno garažo, od koder sta bili odtujeni dve kolesi z motorjem rumene barve (last Pošte Slovenije);
- v Bukovici so obravnavali tatvino goriva iz rezervoarja tovornega vozila;
- na Skaručni so obravnavali poskus vloma v trgovino, in sicer je neznani storilec s primernim orodjem poskušal priti v trgovino skozi vhodna vrata;
- v Vodicah so obravnavali tatvino dveh reg. tablic LJ 99-4TP z osebnega avtomobila.

Javni red in mir:

- v Vodicah je prišlo do zmerjanja med sosedi, ki so zaradi kršitve dobili plačilni nalog;
- v Repnjah sta se v stanovanjski hiši skregala bežna znanca, pri čemer je med prepirom moški s plosko roko udaril žensko ter po dejanju odšel neznano kam. Kršitelj bo prejel plačilni nalog za kršitev po ZJRM.

Ostalo:

- v Vodicah je bil zaradi vožnje pod vplivom alkohola pridržan voznik osebnega avtomobila.

ZAHVALA

Po dolgotrajni bolezni se je v 94. letu starosti od nas poslovil naš dragi ata, dedek, pradedek in stric

Franc JEŽ iz Vodic.

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, sovaščanom, znancem in prijateljem za izrečena in pisna sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše.

Še posebej se zahvaljujemo njegovemu osebnemu zdravniku dr. Draganu Grujičiču za dolgoletno zdravljenje in patronažni službi, še posebno ga. Majdi Podgoršek za vsakodnevno nego v času njegove bolezni.

Hvala tudi g. župniku Francu Mervarju za opravljen obred in službi Navček za opravljene storitve.

Iskreno pa se zahvaljujemo tudi Koroškemu domu starostnikov Črneče - Dravograd za izredno prijaznost in lepo oskrbo, še posebno socialni službi - ga. Manci Štrigl Javornik, univ. dipl. soc. delavki.

Še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

*Kdo bi razumel,
je trpljenje blagoslov
so preizkušnje kakor sol,
ki začinijo življenje.*

ZAHVALA

V 71. letu starosti nas je za vedno zapustil naš dragi
mož, oče, stari oče, tast, brat, svak in stric

Andrej NOVAK

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani. Hvaležni smo za vse molitve, lepe misli, darovan denar, cvetje in sveče. Hvala, da ste se v zares velikem številu udeležili pogreba, še posebej vsem sodelujočim na pogrebni slovesnosti.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči žena Anica in vsi njegovi

nadaljevanje s strani 2

da ne bi kakšne druge družbene skupine, recimo mladi, delavci (zlasti tisti, ki ostajajo brez služb), imele občutek, da so upokojenci v tej situaciji privilegirani. Kljub vsemu pa je treba vedeti, da bo rast plač v naslednjem letu tudi posledica tega, da bo mnogo podjetij, kjer so izplačevali zelo nizke plače, šlo v stečaj. To bo v naslednjem letu povzročilo statistično navidezno rast plač, ker bodo pač tista podjetja, ki bodo ostala, izplačevala nekaj višje plače, kakor jih je na primer Mura, kjer je bila povprečna plača 400 EUR. Gre v bistvu za neko statistično napako pri rasti plač, ker bo masa za plače bistveno nižja, to pomeni, da bo tudi precej manj prispevkov vplačanih v pokojninsko blagajno. Zato je prav, da nimamo polnega usklajevanja, ker bi bilo polno usklajevanje nepravilno z vidika, da bo tudi rast plač navidezna.

Kakšno je vaše mnenje o predlogu nove pokojninske reforme? Vemo, da sedanji zakon komaj stopa v polno veljavo, pa se že pripravlja nova reforma?

To dejansko kaže na to, da so demografski procesi za Slovenijo zelo neugodni, saj je že sedanja pokojninska reforma močno posegla v pravice upokojencev. Če pogledamo, kakšno je razmerje plač proti pokojninam, je še v letu 2000 upokojenec prejel 68 % plače, sedaj pa samo še 61,7 %. Ta pokojninska reforma bo tudi v nadaljevanju imela takšen negativen trend. Ne glede na to strokovnjaki ocenjujejo, da so demografski trendi takšni, da je potrebna še ena reforma, oziroma govorimo o njeni modernizaciji. Moja ocena je, da bo predvidena modernizacija prispevala k večji transparentnosti pokojninske blagajne in tudi k večji pravičnosti. Bojim pa se, da bi skozi modernizacijo pokojninskega sistema želeli sprejeti ukrepe, ki bi poslabšali položaj upokojencev. Stranka DeSUS bo zagotovo proti temu, tako da pričakujem veliko razpravo okoli nove formule usklajevanja. Po švicarskem modelu naj bi se ena polovica pokojnine usklajevala z rastjo plač, druga polovica pa z rastjo življenjskih stroškov. To bi bilo gotovo manj ugodno, kot je usklajevanje v tem trenutku. Nadalje imam močne pomisleke glede izenačevanja starostne dobe med ženskami in moškimi, zlasti zato ker vemo, da imajo ženske pri nas specifičen položaj. Če jih primerjamo z nekaterimi drugimi klasičnimi članicami Evropske unije, kjer so žene pogosto doma kot gospodinje, je

pri nas večina zaposlenih, da se družina lahko spodobno preživlja. Pomislek je tudi, kje naj bi bila starostna omejitev; predlog je 65 let, vprašanje pa je, ali je to pravo izhodišče. Podpiramo recimo predlog, da se bo pokojninska blagajna očistila socialnih transferjev, podpiramo predlog, da bi vsako leto vsakdo, ki vplačuje v pokojninsko blagajno, tudi prejel potrdilo o tem, koliko ima vplačanega in kaj mu prinaša to plačilo, ko bo zrel za pokojnino.

Ali ne bomo s podaljševanjem delovne dobe naenkrat imeli ogromen potencial visoko izobraženih mladih, ki ne bodo mogli priti do služb?

Glede podaljšanja delovne dobe sem mnenja, da je ta ukrep lahko učinkovit samo pri polni zaposlenosti. V tej situaciji, ko mladi, ki so izobraženi, polni energije, ne dobijo službe, pomeni, da takšen ukrep ni primeren in tudi ne bo prinesel tistih učinkov, ki bi jih želeli.

Kaj mislite o pokojninah na daljši rok, recimo čez deset ali dvajset let?

To pa mislim, da samo kakšen jasnovidec ve, kaj bo čez dvajset let, ker vemo, da se zadeve zelo hitro spreminjajo. Lansko leto nihče ni napovedoval te krize, vse je bilo videti lepo, krasno, vsi smo lepo živeli - ali vsaj večina. Bili so takšni optimistični časi, tako da je težko napovedati, kaj bo čez dvajset let.

Francka Peterlin in Julka Puhar iz Vodice

V pokoju sta približno deset let. Zelo sta zadovoljni z delovanjem DU Vodice, udeležujeta se večine izletov. Menita, da so danes časi za zaposlene zelo neugodni, povsem drugačni kot v času njune zaposlitve. Čeprav so pokojnine majhne, se s skromnim načinom življenja nekako shaja. Nad prireditvijo sta navdušeni in bi želeli, da postane vsakoletno druženje.

Vinko Novak iz Bukovice

V DU Bukovica - Šinkov Turn je stopil še kot "pripravnik" in je ves čas aktiven član. Igra lajno, s katero na nastopih sodeluje z DU Vodice. Z nostalgijo se spominja časov, ko je še hodil v službo, a žal je podjetje, v katerem je pustil vsa svoja aktivna leta, že pred časom za vedno zaprlo svoja vrata.

Andrej Žumer iz Repenj

Je "mlajši" upokojenec in kot sam pravi, sploh ne ve, da je upokojen. Vključen je v številna društva in povsod je aktiven. Na prireditev je prišel v narodni noši kot član Društva narodnih noš in kočijažev. Še vedno priskoči na pomoč v gledališču, kjer je bil zaposlen, saj dela, ki ga je opravljal, za enkrat ni prevzel še nihče.

Dore Kimovec iz Vodice

Takoj ob upokojitvi je stopil v DU Vodice, kjer trenutno opravlja delo predsednika nadzornega odbora. Je aktiven pri pripravi in izvedbi prireditev. V društvu so zelo zadovoljni s sodelovanjem z Občino Vodice, ki jim je odstopila prostor, v katerem so si uredili prostore za sestanke, vadbo in druženje.

Janez Hočevnar iz Dornic

Upokojenec je že 17 let in je član DU Vodice. Ker je bil zaposlen kot šofer, se je vožnje "najedel", zato se izletov ne udeležuje. Rad pa pride na prireditve in ta današnja mu je še posebej všeč. Po njegovem mnenju danes upokojencem ni hudega, saj marsikdo dobi več kot marsikateri zaposleni.

Marija Rahne iz Vojskega

Je upokojenka s kar dvajsetletnim stažem. Vsaka leta je aktivna članica DU Vodice. Opravlja funkcijo poverjenika za Vojsko in hkrati skrbi za povezanost in informiranost članov. Hodi na vse izlete, udeležuje se prireditev in je vsestransko aktivna. Prireditev ji je izredno všeč, a pripomni, da je za trenutne recesijske čase kar malce prebogata.

